

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU
Kansainvälisen kaupan koulutusohjelma / Venäjän-kauppa

Viktoria Suominen

Ystävyydekaupunkitoiminta 1991 – 2009

Kouvolan (Kuusankosken, Anjalankosken) ja Vologdan yhteistyö

Opinnäytetyö 2010

TIIVISTELMÄ

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Kansainvälisen kaupan koulutusohjelma / Venäjän-kauppa

Suominen, Viktoria	Ystävyyskaupunkitoiminta 1991 - 2009 Kouvolan (Kuusankosken, Anjalankosken) ja Vologdan yhteistyö
Opinnäytetyö	51 sivua + 19 liitesivua
Työn ohjaaja	Soili Lehto-Kylmänen
Maaliskuu 2010	
Avainsanat	ystävyysskunnat, ystävyyskaupungit, Vologda

Opinnäytetyössäni käsittelen Suomen ja Venäjän välistä ystävyyskaupunkitoimintaa Neuvostoliiton hajoamisesta vuoteen 2009. Tutkitaan sitä, mistä toiminta on saanut alkuunsa ja miten se on muuttunut ja kehittynyt vuosien varrella. Toimintaa kuvataan sekä yleisesti, että Kouvolan (myös entisten Kuusankosken ja Anjalankosken) ja venäläisen Vologdan kaupunkien osalta. Vologda sijaitsee Luoteis-Venäjällä, Vologda-joen varrella, noin 400 km Moskovasta koilliseen. Ennen Kouvolan muuttumista yhtenäiseksi Kouvolaksi, Vologda on ollut yhdessä Kuusankosken ja Anjalankosken kanssa ystävyyskaupunkina jo vuodesta 1985.

Työn tarkoituksena oli selvittää kuinka yhtenäistä on ollut näiden neljän kaupunkien toiminta. Minkälaisia yhteistyömuotoja on ja miten yhteistyötä suunnitellaan ja kehitetään. Onko toiminnasta hyötyä tai vaikutusta alueiden kehitykseen, ja minkälaiset seikat sekä tahot vaikuttavat ystävyyskaupunkien väliseen suhteeseen.

Haastavuus tässä aiheessa on se, että valmista aineistoa on todella vähän. Aihetta käsitteleviä aikaisempia tutkimuksia en ole löytänyt, joten kaikki mahdolliset tietolähteet on käytetty, kuten kirjat, lehtiartikkelit ja internet. Sen lisäksi tietoa on saatu kyselyistä ja haastatteluista henkilöiltä, jotka ovat olleet tai ovat ystävyyskaupunkitoiminnassa mukana. Asiantuntijat esiintyvät omalla nimellään. Tämä on kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus. Sen pääpaino kohdentuu keskusteluihin, tietoon ja henkilökohtaisiin kokemuksiin. Työn empiirinen osuus perustuu sekä asiantuntijahaastatteluihin, jotka toteutettiin teema-haastattelulla, että muista tietolähteistä saatuihin tietoihin.

Ystävyyskaupunkitoiminta on koettu antoisaksi ja monella tavalla näkemyksiä laajentavaksi. Neuvostoliiton romahdettua käytännön yhteistyö pääsi käyntiin ja molemmat osapuolet vihdoinkin saivat vapautta valittaessa kanssakäymisen muotoja ja menetelmiä. Ystävyyskaupunkien toiminta on aina painottunut lasten ja nuorten asioihin, kokemuksen vaihtoon sekä kulttuurin eri osaluille.

ABSTRACT

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

University of Applied Sciences

International Business / Russia Trade

Suominen, Viktoria

Twin city relations between 1991 and 2009

Cooperation between twin-cities Kouvola
(Kuusankoski, Anjalankoski) and Vologda

Bachelor's Thesis

51 pages + 19 pages of appendices

Supervisor

Soili Lehto-Kylmänen, Senior Lecturer

March 2010

Keywords

twin city, Vologda

This thesis considers the twin-city relations between Russia and Finland from the collapse of the Soviet Union up to 2009. The research sees how this kind of activity has arisen, changed and developed, during these years.

Activities are described generally and also based on relationship between Kouvola (including the former communities of Kuusankoski and Anjalankoski) and its Russian twin-city Vologda.

Vologda is located in Northwest Russia, by the side of the Vologda-river, about 400 kilometres from Moscow to Northeast. It had been the twin-city for three finish communities: Kouvola, Kuusankoski and Anjalankoski since 1985. Nowadays it is the twin-city of Kouvola.

The intention of this thesis was to clarify what kind of activities and ways of the cooperation these twin-cities have. How and who is planning and developing it? Is this cooperation happening between organizations or some persons, which are in relationship with each other? Are there any benefits with this kind of relationship?

It's not easy to analyze this issue, because there is not much information about it. So, all source of information will be useful: newspapers, books, internet, questioning and interviews with people, who are actively involved in this international cooperation. It is qualitative research. Leading principle is based on conversations, interviews, personal knowledge, experiences and also information from other resources, like newspapers and reports about this issue.

The conclusion was that twin city relations experienced as fruitful, effective and useful. Collapse of Soviet Union gave an opportunity to improve and expand the activities between twin-cities and made the possibility to direct contacts between different people and companies. Twin-city relations always gave priority to international cultivation of children and young people, experience exchange and culture.

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1 JOHDANTO	6
2 TIETOA KAUPUNGEISTA	7
2.1 Vologda: historia ja nykyaika	7
2.2 Kuusankoski, Anjalankoski ja Kouvola	10
2.3 Kuntien yhdistyminen	11
3 YSTÄVYYSTOIMINNAN HISTORIA JA KEHITYS	12
3.1 Käsitteestä	12
3.2 Alku ja kehitys	13
3.2.1 Kuusankosken ja Neuvostoliiton välinen toiminta	16
3.2.2 Anjalankosken ja Neuvostoliiton välinen toiminta	17
3.2.3 Kouvolan ja Neuvostoliiton välinen toiminta	17
3.2.4 Vologda ystävyyskaupungiksi	18
4 NEUVOSTOLIITON ROMAHDUS	20
5 YSTÄVYYSKAUPUNKITOIMINTA NYKYÄÄN	22
5.1 Tärkeimmät tavoitteet ja hyödyt	23
5.2 Ystävyyskaupunkisuhteen virallistamistilaisuus ja sopimus	23
5.3 Yhteydenpito ja tiedotustoiminta	24
5.4 Rahoitus ja avustus	25
5.5 Ystävyyskuntien yhteistyö	26
6 YHTEISTYÖMUODOT VOLOGDAN KANSSA	29
6.1 Lapsia ja nuoria koskeva yhteistyö	30
6.2 Sivistystoimen yhteistyö	31
6.3 Harjoittelija- ja opiskelijavaihto	34
6.4 Urheiluseurojen välinen yhteistyö	35
6.5 Teknisen alan yhteistyö	36
6.6 Yritystoiminnan ja kauppasuhteiden sekä matkailusuhteiden kehittäminen	36
6.7 Terveystoiminnan ja sosiaalitoimen kehittäminen ja humanitäärinen apu	38

6.8 Poliisi- ja pelastuslaitosten välinen yhteistyö	38
6.9 Kulttuureihin tutustuminen ja kulttuurivaihto	40
7 KULTTUURIFOORUMIT	41
8 TULEVAISUUDENNÄKYMÄT	42
9 PÄÄTELMÄT	43
LÄHTEET	46

LIITTEET

Liite 1. Suomen ja Venäjän Ystävyyssuhteet

Liite 2. Suomi-Neuvostoliitto-Seuran Kouvolan, Kuusankosken ja Anjalankosken osastojen sekä Neuvostoliitto-Suomi-Seuran Vologdan osaston yhteistyösuunnitelma.

Liite 3. Ystävyyssuhteiden viralliset toimintasuunnitelmat 2003 - 2009

Liite 4. Suomalaisten opettajien vierailu Vologdaan 2.10 - 5.10.2007

Liite 5. Niinä Heikkilän matkaraportti

Liite 6. Suomalaisen delegaation vierailu Vologdaan 28.6 - 30.6.2006

Liite 7: "Elämän Puu" -tanssikollektiivin mainos

Liite 8: VI. Venäläis-suomalainen kulttuurifoorumi 2005

1 JOHDANTO

*”Kaupungeillemme yhteistä on ollut
Rauhantoimet, ystävyys ja työ.
Ja kun kohtaamisen on hetki tullut,
Toinen toiselleen käden käteen lyö...*

*Silloin kaskuaa tässä suomalainen,
Venäläinen tuossa pajattaa.
Ja kun lähtee taas tahollensa toinen,
Häntä toinen aina arvostaa...”*

(”Pohjolan ihmiset – hyvät ystävät”, laulu, Kari Rydman, 1977)

Neuvostoliiton aikana monet suomalaiset kaupungit olivat hankkineet ystävyyskaupungin naapurista. Se oli monivaiheinen ja hankala prosessi. Ystävyysseuroilla oli keskeinen rooli yhteistyön ideoijana, kehittäjänä ja käytännön toteuttajana.

Ystävyyskaupungin esteenä oli kokoero. Myös sellaiset tekijät kuten maantieteellinen sijainti, historiallinen tausta, kansainvälinen asema ja yhteiskunnan rakenne vaikuttivat yhteistyöhön. Toisaalta on myös otettava huomioon sekä poliittiset että taloudelliset olosuhteet ja kulttuuri, siihen mukaan luettuina uskonto ja kansalliset perinteet. Neuvostoliitto rajoitti kansalaisten kontakteja ulkomaailmaan. Vain valitut neuvostokansalaiset pääsivät Suomeen. Opinnäytetyössäni tutkin, miten ystävyyskaupunkitoiminta on muuttunut Neuvostoliiton romahduksen jälkeen.

Maailma on kansainvälistynyt ja kansainvälinen yhteistyö on käymässä eri aloilla yhä välttämättömämmäksi. Kuntien tulisi voida jokseenkin laajasti osallistua kansainvälisen kanssakäymiseen alue- ja paikallishallinnon tasolla ja sen näkökulmasta. Nykyään Kouvolan kaupungilla on ollut jo pitkään peräti seitsemän ystävyyskaupunkia eri puolilla Eurooppaa, joiden kanssa on yhteistyötä ja kokemustenvaihtoa muun muassa kulttuurin, urheilun, nuoris- ja koulutoimen aloilla.

2. TIETOA KAUPUNGEISTA

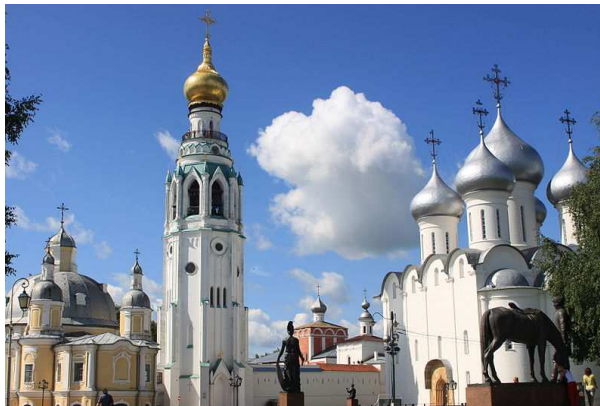
Ennen kun keskitytään Vologdan ja Kouvolan (lisäksi Kuusankosken, Anjalan-
kosken) väliseen ystävyystoiminnan selvitykseen, haluaisin tehdä lyhyen kat-
sauksen näistä kaupungeista.

2.1 Vologda: historia ja nykyaika

Vologda on yksi vanhimmista Venäjän kaupungeista. ”Vologda” -nimi tarkoit-
taa suomalais-ugrilaisessa kielessä ”hiljaista”, ”selkeää” ja ”valoisaa”.

Sen perustamisajankohtana pidetään vuotta 1147. Kronikan mukaan novgo-
rodilaiset perustivat Vologdan joen varrelle. Vesiteillä Vologdasta oli pääsy
Pietariin, Arkangeliin, Jaroslaviin ja Kostromaan. 1300-luvun alussa Vologda
oli niin sanotusti ”porttina” pohjoiseen. Se oli suuri ja merkittävä kaupp- ja
käsityöläiskeskus.

Iivana III Suuren aikana Vologda kuului Moskovan ruhtinaskunnan omistuk-
seen. Kaupungissa säilytettiin osa valtion rahavaroista (kazna). Iivana IV Jul-
man aikana Vologdan merkitys kasvoi. Tsaari vieraili jatkuvasti Vologdassa.
Hän tunsu siellä olevansa turvassa ja pyrki muuttamaan Vologdan omaksi
Pohjoiseksi residenssiksi. Sen yhteydessä hän alkoi rakentaa suurenmoinen
Vologdan Kremlin ja ylväs Pyhän Sofian katedraalin (1568 - 1571). Iivana
Julma jopa tahtoi siirtää pääkaupungin Moskovasta Vologdaan 1500-luvulla.
(Vologdan historia)

Kuva1. Vologdan Kremlin 1600 luku ja Pyhän Sofian Katedraali 1568 - 1570
(lähde: http://ru.wikipedia.org/wiki/Файл:Sophia_panorama_2.jpg)

Pietarin I:n hallintoaikana Vologdasta tuli yksi maan tärkeimmistä valtiollisista sotilastukikohtista. Siellä säilytettiin sotilasvarusteita ja rakennettiin laivoja. 1700-luvun alussa Pietari I vaimonsa keisarinna Ekaterinan kanssa vieraili Vologdassa. Muistoksi siitä oli rakennettu ensimmäinen kaupungin museo.

Kuva 2. Pietari I:n koti-museo

(lähde: [http://ru.wikipedia.org/wiki/Файл:Domick_Petra_I_\(Vologda\).jpg](http://ru.wikipedia.org/wiki/Файл:Domick_Petra_I_(Vologda).jpg))

Vuonna 1885 Vologdassa oli noin 17000 asukasta. Kaupunki kasvoi nopeasti. Vuonna 1913 Vologdaan rakennettiin jo 70 katuja. Talot olivat pääosin puisia, yhden ja kahden kerroksen korkuisia. Kivistä tehdyt rakennukset sijaitsivat vain kaupungin keskustassa. Asukkaita siihen aikaan oli yli 45000 ja vuonna 1917 noin 70000. Uskonnoiltaan 98 % väestöstä oli ortodokseja. (Vologdan XIX loppu - XX alku, väestö)

Vologda ei koskaan ole ollut suuri teollisuuskeskus. Vuonna 1897 kaupungissa oli vain 15 suurta yritystä, joissa työskenteli 455 työntekijää. Rautatierakentamisen aktivoituminen antoi kimmokkeen uusien yritysten perustamiseen. Näin vuonna 1910 Vologdassa oli jo 26 suurta yksityisyritystä, joissa työskenteli jo 600 työntekijää. Tehtaiden ja teollisuuslaitosten toiminta-alat olivat: metallin muokkaus, puunjalostus, tiilien valmistus, öljypuristus, kynttilätuotanto, nahkateollisuus ja lihatuotanto. Kaupungissa myös toimivat lukuisat käsityöpaikat. 1900-luvun alussa Vologdassa alkoi pitsin nypläys. Vuonna 1906 Vologda yhdistettiin rautateillä Pietariin ja vuonna 1913 ensimmäinen suora juna lähti Vologdasta Moskovaan. (Vologdan XIX loppu - XX alku)

Vologda - kaupunki on Vologda - alueen hallinnollinen, kulttuurillinen ja teollinen keskus. Se sijaitsee Luoteis-Venäjällä, 460 km Moskovasta koilliseen ja 650 km Pietarista itään. Kaupungin läpi virtaa Vologda-joki, jonka mukaan nimettiin kaupunki. Vologdan pinta-ala on 11600 ha. Väestöä on vajaa 300 000 ihmistä. (Vologdastat, 2009)

Vologda on suuri Luoteis-Venäjän koneenrakennuskeskus. Kaupunkiin on keskittynyt melkein kaikki alueen koneenrakennus- ja metallinjalostusyrietykset. Tuotteiden valikoima on laaja, ja niitä tarvitaan monilla kansantalouden aloilla Venäjällä, ja ne tunnetaan myös ulkomailla.

Metsäteollisuuden merkitys kasvaa jatkuvasti. Vologdassa on kymmenen puunjalostuslaitosta ja kymmeniä pieniä ja yksityisiä yrityksiä

Elintarviketeollisuus on tärkeä maatalousteollisen kompleksin ala, jonka yritykset takaavat elintarviketurvan Vologdan alueella. Se tuottaa leipää, liha- ja täysmaitotuotteita, myös alkoholijuomien tuotanto on merkittävä.

Tekstiiliteollisuus on myös Vologdan tärkeä teollisuus. Kaupungissa on yrityksiä, jotka tuottavat nahkavalmiste- ja turkistuotteita, pellavakankaita, ompelu- ja neuletuotteita, pitsin nypläystä. Vologdan pellava- ja pitsituotteet ovat kulluisia sekä Venäjällä että ulkomailla. Monia vologdalaisia tuotteita viedään USA:han, Suomeen, Hollantiin, Saksaan, Englantiin ja muihin maihin. (Vologdan teollisuus)

Vologdan kaupunki on jatkuvassa kasvussa. Se luo uusia mahdollisuuksia, mutta myös vaatimuksia koulutustasoon. Vologdassa on 6 korkeakoulua, joissa opiskelee yli 10000 opiskelijaa. Paitsi Vologdan omia korkeakouluja, sinne avataan myös Venäjän yliopistojen ja instituuttien haaraosastot. Lisäksi kaupungissa on 41 koulua, lukioita, lyseo, teknisiä ammattioppilaitoksia ja ammattiopistoja, yli 70 päiväkotia ja lastentarhaa. (Vologdan koulutuslaitokset)

Vologdaa pidetään venäläisen kulttuurin keskuksena. Siellä on lukuisia vanhoja rakennuksia, kirkkoja ja luostareita, museoita ja taidegallerioita.

Vologdalaiset säilyttävät huolellisesti oman historiallisen ja kulttuurillisen perintönsä. Kaupungissa on paljon taide- ja käsityöläiskerhoja. Vologda on tunnettu etenkin nyplätyistä pitseistään. Ilja Ehrendurgin muistelmateoksessa ”Ihmisiä, vuosia, elämää” kirjoittaa: ”Ivan Tarasovich: - Kansantaidetta innoittaa luonto, mutta se ei koskaan kopioi sitä, ja jos vologdalaiset pitsinnyplääjät ovatkin tutkineet jäätynyttä ikkunaa, niin nimenomaan sen vuoksi, että jääkuviot muistuttavat joko viidakkoa, tähtitaivasta tai aakkosia, joita ei ole missään.” (Ystävyyskirja, 1989, 46)

Kaupunki myös tunnetaan teatteri- ja taidefestivaalien, erilaisten taidenäyttelyjen ja arvostettujen markkinoiden paikkana.

2.2. Kuusankoski, Anjalankoski ja Kouvola

Kymijoki on paitsi asutuksen, myös teollisuuden perusta. Joen varren teollistuminen alkoi 1730-luvulla ja nykyisen suurteollisuuden perusta luotiin 1870- ja 80-luvuilla, jolloin ensimmäiset puuhiomot ja paperitehdas käynnistyivät. (Kouvolan historia)

Vuosina 1743 - 1809 Ruotsin ja Venäjän välinen valtakunnanraja kulki jokea pitkin. Alue oli lähes asumatonta seutua. 1800-luvulla teollistumiskehitys Suomessa lähti käyntiin ja alettiin rakentaa rautateitä. Vuonna 1870 oli valmistettu rautatie Riihimäeltä Pietariin ja vuonna 1889 Kouvolasta Kuopioon. Rautatiet sivusivat Kuusankosken aluetta, ja silloin huomattiin alueella olevien kolmen koskien tarjoamat mahdollisuudet teollisuudelle, esimerkiksi sähkötuotanto paperiteollisuuden tarpeisiin. Siihen perustui Kuusankosken kaupungin synty ja kasvu.

1870-luvulla alettiin rakentaa ensimmäisiä paperitehtaita Kuusankosken partalle ja vuonna 1897 Voikkaankoskelle oli rakennettu selluloosa- ja paperitehdas. Alueen väkiluku on alkanut kasvaa paperiteollisuuden kasvun myötä. Kuusankosken ja Voikkaan tehtaiden ympärille syntyivät kolme tehdasyhdyskuntaa. Vuonna 1921 nämä asutuskeskukset yhdistettiin yhdeksi itsenäiseksi kunnaksi nimeltään Kuusankoski. Kuusankoski sijaitsee Kymenlaakson maakunnassa, Etelä-Suomen läänissä, Kymijoen rannalla. Kuusankoski on perustettu vuonna 1921 osista littiä ja Valkealaa.

Vuonna 1957 Kuusankoski tuli kauppalaksi, ja vuonna 1973 kaupungiksi. (Kuusankosken historia)

Anjalankoski syntyi Anjalan ja Sippolan kuntien liitoksen tuloksena 1975, ja sai kaupunkioikeudet 1.1.1977 Anjalankoski on historiallista aluetta, jolla väitetään Suomen itsenäisyysprosessin saaneen alkunsa, kun upseerit 1700-luvun lopulla solmivat Anjalan liiton. Anjalankosken historia on aateliskartanoiden historiaa. Ratsumestari Henrik Wrede pelasti Ruotsin kuninkaan Kaarle IX:n hengen taistelussa vuonna 1605, minkä johdosta kuningas muutamaa vuotta myöhemmin lahjoitti Wreden leskelle mm. Anjalan kylän. Näin sai alkunsa Wrede-suvun aika Kymijoen länsipuolella. Joen itäpuolen kartanoajan alkusysäys oli vuosi 1649, jolloin kuningatar Kristiina lahjoitti Creutz-suvulle mm. Sippolan kylän. (Kouvolan historia)

Kouvola sai nimensä tiettävästi Kouvo-nimisestä uudisasukkaasta ja sanan yksi merkitys on karhu. Karhusta on tullut Kouvolan tunnus ja maskotti. Pietarin radan rakentaminen vaikutti ratkaisevasti alueen kehitykseen. Kouvola sai oman aseman 1875, ja se toi alueelle runsaasti rautatieläisiä. Näin asemakylästä alkoi kehittyä risteysasema. Kouvola on kuulunut Valkealan kuntaan. Siitä tuli taajaväkinen yhdyskunta 1917, itsenäinen kunta 1922, kauppa 1923 ja kaupunki 1960. Siitä on tullut kaupan ja hallinnon keskus. (Kouvolan historia)

2.3 Kuntien yhdistyminen

Vuoden 2009 alussa Kouvolan seudun kunnat: Anjalankoski, Elimäki, Jaala, Kouvola, Kuusankoski ja Valkeala, liittyivät yhdeksi suurkunnaksi, nimeltään Kouvola. Uudessa Kouvolassa asuu noin 90 000 asukasta (Tilastokeskus: marraskuu 2009: 88436) ja kaupunki on Suomen kymmenenneksi suurin.

Kouvola on osa Itämeren piirin liiketoimintakeskusta ja toimii myös logistisena keskuksena. Se on aktiivisesti kehittänyt yhteyksiään erityisesti Pietarin alueen ja Baltian maiden alueiden kanssa. Elinkeinorakenteessa vahvin erikoistumisala on paperiteollisuus. Suuret työllistäjätoimialat ovat: julkinen sektori 26 %, teollisuus 21 % sekä kauppa-, majoitus- ja ravitsemisala 16 % (Kouvolan elinkeinot)

Kouvolan kaupunki tarjoaa koulutuspalveluita laajasti perusopetuksesta lukioihin ja ammatilliseen koulutukseen ja edelleen ammattikorkeakouluun ja kansalaisopistoon.

Vologdan lisäksi uudella Kouvolla on kaksi ystävyyskaupunkia: Balatonfüred, Unkarissa, Mülheim and der Ruhr Saksassa. (Kouvolan yhdistyminen)

3 YSTÄVYYSKAUPUNKITOIMINNAN HISTORIA JA KEHITYS

3.1. Käsitteestä

Kaupunkien yhteistoiminnalle annettiin nimi ”ystäväkaupunki”, joka on mainio nimitys suhteelle, joka ei lähde viralliselta pohjalta. Nimellä haluttiin osoittaa tekemiseen perustuvaa tasavertaista suhdetta.

Ystävyyskaupunkitoiminta tarjoaa tarkoituksenmukaisen perustan suhteiden edistämiseksi eri maissa sijaitsevien yhden tai useamman ystävyyskaupungin kanssa. Tämä toiminta ei tietenkään ole ainoa keino järjestää vaihto-ohjelmia ja tehdä kansainvälistä yhteistyötä, mutta sen erityisenä etuna on ystävällisten suhteiden luominen ja niiden yhdistäminen moniin erilaisiin vaihto-ohjelmien toteuttamismuotoihin. (Koivunen 1987, 7)

Euroopan ystävyyskaupunkitoiminta on jatkunut jo yli 60 vuotta. Se sai alkunsa toisen maailmansodan jälkeen, kun huomattiin, että ainoa tie eteenpäin oli tiivis yhteistyö naapurimaiden kanssa. Alkuperäisenä tavoitteena oli Euroopan eri kaupunkien kokemusvaihto kaikilla elämänaloilla.

Ajatus ystävyyskaupunkitoiminnasta juuri Euroopassa on levinnyt voimakkaimmin erityisesti kahden tärkeän järjestön toiminnan ansiosta. Ne ovat Euroopan alueiden ja kuntien liitto Council of European Municipalities and Regions, (CEMR) ja United Towns Organization (UTO). (Kuntien ja kaupunkien Eurooppa: ystävyyskaupunkitoiminnan opas).

Vuonna 1989 Euroopan komissio aloitti Town Twinning - ystävyyskaupunkiohjelman, joka koskee Euroopan unionin jäsenvaltioita, Keski- ja Itä-Euroopan maita mukaan lukien Baltian maat sekä Kyprosta ja Maltaa.

Tarkkaan kohdennettujen tukien avulla toiminnalla pyrittiin vahvistamaan eri jäsenvaltioiden asukkaiden ystävyys-suhteita, lisäämään kansalaisten tietoja toisista jäsenmaista ja saamaan heidät tietoisiksi yhteisön saavutuksista ja tulevaisuuden haasteista Euroopan kehityksessä, järjestämällä vierailuja ystävyystoiminnassa mukana oleviin kaupunkeihin ja kuntiin. Ohjelmalla pyrittiin edistämään ystävyyssopimusten tekemistä erityisesti alueilla, joilla on ollut vain vähän ystävyyskaupunkitoimintaa. (Ystävyyskaupunkitoiminta 2000, 62)

Ystävyyskaupunkitoiminta toimii solidaarisuuden edistäjänä: ”Tarkoituksena ei ole yhdistää valtioita vaan ihmisiä” (Jean Monnet, Eurooppa-päivän juhlaseminaari, 2008).

Ystävyyskaupunkihankkeet perustuvat samaan lähestymistapaan. Solidaarisuutta voidaan ilmaista paikallisella tasolla pyrkimällä yhdessä löytämään ratkaisuja kaupunkien eri aloilla, kuten kunnallishallinnossa, kaupunkisuunnittelussa tai vaikka maahanmuutossa, kohtaamiin ongelmiin. (Koivunen 1987, 15–16)

Toiminnan johtavana periaatteena on aina ollut saattaa yhteen taustoiltaan usein hyvin erilaisia miehiä ja naisia, jotta he voisivat yhdessä ajaa yhteisiä etujaan. Kokemusten vaihto kansojen välillä parantaa niiden keskinäistä ymmärtämystä ja suvaitsevaisuutta.

3.2.4 Alku ja kehitys

Suomen ja Neuvostoliiton ystävyyskaupunkitoiminta lähti liikkeelle 1950-luvulla. Alusta alkaen ystävyystoimintaa harjoittaneissa kaupungeissa ystävyysseuroilla on ollut keskeinen rooli yhteistyön ideoijana, kehittäjänä ja käytännön toteuttajana. Vuonna 1940 perustettiin Suomen ja Neuvostoliiton rauhan ja ystävyuden seura ja heti sodan jälkeen, lokakuussa 1944, perustettiin Suomi-Neuvostoliitto-Seura. Ensimmäiset Pohjois-Kymenlaakson osastot syntyivät nopeasti ympäri Suomea, muun muassa Kuusankoskelle 12. marraskuuta 1944. Kouvola tuli mukaan tammikuussa 1945 ja samana vuonna helmikuussa tuli Sippola. (Seppä 2005, 13)

Ensin Suomi-Neuvostoliitto-Seura taisteli rauhan säilyttämisen puolesta ja Neuvostoliittoa koskevien ennakkoluulojen voittamiseksi levittämään ”oikeita tietoja”. Sitten vuoden 1954 jälkeen kun Neuvostoliitto alkoi avautua ja kanssakäyminen pikku hiljaa vilkastumaan, Suomi-Neuvostoliitto-Seura pyrki olemaan enemmän ”palvelujärjestö”: ohjelmatoimistona, matkatoimistona ja käännöstoimistona. Suomalaisille tarjottiin ajankohtaista ja erikoistunutta tietoa Neuvostoliitosta. Ystävyysseuroilla oli tiiviit yhteydet ystävämaan lähetystöön. Yhteyksiä pidettiin ystävämaan kansalaisjärjestöihin, tutkimuslaitoksiin, uutistoimistoihin ja matkailujärjestöihin sekä ystävämaan hallitukseen ja ministeriöihin. (Kinnunen & Minkkinen, 1998, 12, 15)

1970-luvulla Suomi-Neuvostoliitto-Seuran yhteyteen perustettiin ystävyyskaupunkijaosto. Sen tehtävänä oli koordinoida Suomen ja Neuvostoliiton ystävyyskuntatoimintaa, avustaa uusien ystävyyskuntasuhteiden solmimista, ohjata ystävyyskuntia niiden keskinäisessä kanssakäymisessä, välittää ystävyyskuntatoiminnan kokemusta kunnille ja suurelle yleisölle ja osallistua ystävyyskuntatapahtumien järjestämiseen. (Kinnunen & Minkkinen, 1998, 346)

Miten ystävyystoiminta aloitettiin? Yleensä suomalainen kaupunki teki aloitteen ja lähetti pyynnön venäläisen ystävyyskaupungin löytämiseksi Suomi-Neuvostoliitto-Seuraan. Siitä pyyntö lähti eteenpäin VOKS:iin, eli neuvostoliittolaiseen ulkomaisia kulttuurisuhteita hoitavaan seuraan. Sen tärkeimmät tehtävät olivat Neuvostoliittoa koskevien väärin tietojen oikaiseminen sekä teellisten ja kulttuurisuhteiden luominen ja kehittäminen neuvostoliittolaisten ja ulkomaalaisten laitosten, yhteiskunnallisten järjestöjen ja kulttuurityöntekijöiden välillä. (Kinnunen & Minkkinen, 1998, 27). VOKS omasta puolesta lähetti sen taas eteenpäin SSOD:een, eli Neuvostoliiton Ystävyysseurojen Liittoon. Sen tärkeimpiin tehtäviin kuuluivat rauhan ja turvan lisääminen kulttuurivaihdon kautta sekä kansainvälisyyskasvatuksen antaminen neuvostokansalaisille. (Kinnunen & Minkkinen, 1998, 189–190). Sen jälkeen ilmoitettiin päätöksestä suomalaiselle osapuolelle, joka hyväksyi tarjouksen ja sitten asianomaiset kaupungit vahvistivat keskenään suhteensa.

Tästä voi päätellä, että suomalaiset eivät voineet paljon vaikuttaa siihen, minkälaisen kaupungin ne saivat ystävyyskaupungikseen.

Suomen kaikki venäläiset ystävyyskunnat ja niiden liittymisvuodet ovat löydetävissä tämän työn liitteestä (Liite 1).

Ystävyysseuroja yleensä toimii juuri niissä kunnissa, joilla oli ystävyyskaupunki sukulaismaassa. Siellä, missä yhteistyö sujui hyvin, oli vallinnut selkeä työnjako kaupungin ja seuran kesken. Kaupunki on hoitanut virallisia ja ammatillisia suhteita, seura kansalaiskontakteja, ja yhdessä on hoidettu vierailuihin liittyneitä käytännön kysymyksiä.

Kaupunkien välille yritettiin luoda hyvän naapuruuden ja luottamuksen ilmapiiri. Suhteiden säilyttämiseksi piti tehdä paljon työtä. Piti tunnustaa, että jokaisella kaupungilla on omat etunsa, joita tulee kunnioittaa. Ja yhteistyötoiminta pitää rakentaa yhteisille eduille maidemme välisissä suhteissa. Luottamus pelkkien johtavien henkilöiden kesken ei riitä, vaan sen piti ulottua myös tavallisiin ihmisiin, heidän tietoon toisen maan ihmisistä, kulttuurista, toimintatavoista ja omista henkilökohtaisista kokemuksista.

Toiminta on jatkunut jo yli 60 vuotta ja näin pitkäaikaiset suhteet ovat käytännössä todiste siitä, että valtioilla on mahdollisuus kehittää keskinäisesti edullista yhteistyötä, erilaisuudesta huolimatta. Pääperustana siihen on ollut maiden intressien ymmärrys ja huomionotto, kunnioituksen ja osapuolten tasa-arvon vallitessa. (Ystävyyskirja, 1989, 36)

Alusta ystävyyskaupunkitoiminta on painottunut virallisten delegaatioiden ohella kulttuuri-, urheilu-, nuoriso- ja asiantuntijaryhmien vaihtoon. Toimintaan kuuluivat myös erilaisia symbolisia ystävydenosoituksia: ystävyden puistojen ja ystävyden katujen nimeämistä, ystävyyspuiden istutusta, muistomerkkien lahjoittamista ja muta lahjojen vaihtoa.

Ystävyyskaupunkien taloudellinen yhteistyö, nuorison ystävyyskaupunkitaapaamiset, turistiryhmämatkailu ja koululaismatkailu tulivat mukaan 1980-luvulla. Ystävyyskaupungit järjestivät myös keskinäisiä kulttuuri- ja urheilutapahtumia. (Kinnunen & Minkkinen, 1998, 346).

3.2.1. Kuusankosken ja Neuvostoliiton välinen toiminta

12. marraskuuta 1944 pidettiin kokous, Suomi-Neuvostoliitto-Seuran Kuusankosken osaston perustamistilaisuuden yhteydessä. Kansalaisten innostus ylätti, väkeä tulvi paikalle niin paljon, etteivät kaikki mahtuneet sisään.

Aluksi toiminta oli erittäin vilkasta. Perustettiin erillinen valistusjaosto, joka järjesti juhlia ja tilaisuuksia. Kolmen vuoden jälkeen toiminta alkoi vähitellen hiljettä, mikä johtui taloudellisista tekijöistä, vähäisestä järjestökokemuksesta sekä aktiivihenkilöiden paikkakunnalta poismuutosta. Taantuma kesti jopa 10 vuotta. Elpyminen alkoi 1960-luvun alkupuolella. (Seppä, 2005, 58–61)

Kulttuurisuhteiden vaaliminen ja eri taiteiden tuominen on kuulunut seuran toimintaan koko ajan. Järjestettiin lukuisia elokuva- ja luentotilaisuuksia, konsertteja, näyttelyjä sekä matkoja ja viihdetilaisuuksia. Myös innostus venäjän kielen opiskeluun oli suuri. Osaston aloitteesta ensimmäinen kurssi järjestettiin 1946, työväenopiston puitteissa. Opettajapula oli suurena esteenä, kunnes vuonna 1967 alkoi venäjän opintopiiri aivan alkeista. (Seppä, 2005, 64)

Rauhantyö on ollut Suomi-Neuvostoliitto-Seurassa koko sen olemassa olon ajan yksi tärkeimpiä toimintamuotoja. Järjestettiin suuria rauhankulkueita, esimerkiksi vuonna 1983 rauhankulkueeseen Kuusankoskella osallistui arvioltaan 3000 ihmistä osoittamassa rauhan puolesta varustautumista vastaan. Tärkein sanoma: ”Sota on torjuttava, sillä jos se syttyy, sen jälkeen ei ole mitään”.(Seppä, 2005, 66)

Suomi-Neuvostoliitto-Seuran toiminnan oleellisena osana oli matkailu, sekä kotimaassa että Neuvostoliitossa. Tavoitteena oli tutustua Neuvostoliiton erittäin laajaan ja perintörikkaaseen kulttuuriin. Ensin toiminta oli hiljainen, mutta 50-luvun lopussa se vilkastui, kun ystävyyskaupunkitoiminta pääsi käyntiin. Tätä ennen matkailu Neuvostoliiton ja Suomen välillä tapahtui pääasiassa valtuuskuntien vaihdon merkeissä. (Seppä, 2005, 66)

3.2.2. Anjalankosken ja Neuvostoliiton välinen toiminta

Suomi-Neuvostoliitto-Seuran Anjalankosken osasto perustettiin vuoden 1975 alusta, kun Anjala ja Sippola yhdistyivät. Samana vuonna pidettiin kaksi kokousta. 70-luvulla Anjalankosken työväenopiston rehtori Seppo Saherman toimi seuran sihteerinä ja puheenjohtajana. Johtokunta piti kokouksia kahdesta neljään kertaan vuodessa.

Vuonna 1976 pidettiin vuosikokouksen jälkeen ystävyysjuhla. Esitettiin kolme filmiä ja näyttely, joissa kävi noin 400 katsojaa yhteensä. Seuraavat vuodet kuuluivat erilaisten tapahtumien merkeissä: valokuvanäyttely ja näyttely luonnonsuojelusta kaupungintalossa, neuvostoliittolaisten ammattikoululaisten laulu- ja musiikkiryhmän vierailu, Neuvostoelokuvien päivät, matkailu- ja yhteislauluilta Kansanopistolla, retki Neuvostoliiton tiede- ja kulttuurikeskukseen Helsinkiin. (Seppä, 2005, 23 - 24)

80-luvulla alkoi Neuvostoliitosta virallisten ystävyysvieraiden lisäksi tulla turistiryhmiä, jotka tulivat eri puolilta laajaa Neuvostoliittoa ihmettelemään länsieurooppalaista maailmanmenoa. Aika paljon oli tutustumisia tehtaisiin, kartanomuseoon ja kaupungintaloon. Kesäisin vierailuja oli järjestetty eri ammattiosastojen kesäpaikkoihin.

Vuosien 1988 - 1989, kuten yleensä loppuajan toiminta liittyi Vologdaan ja vologdalaisiin. (Seppä, 2005, 25)

3.2.3. Kouvolan ja Neuvostoliiton välinen toiminta

4. tammikuuta 1945 pidettiin kokous, Kouvolan osaston perustamistilaisuuden yhteydessä. Herra Jaakko Kivi Suomi-Neuvostoliitto-Seuran keskusjohtokunnasta totesi: "Suomi-Neuvostoliitto-Seura ei ole poliittinen, vaan on toiminnan yhtenä tarkoituksena hälventää puolin ja toisin epäluulot Suomen ja Neuvostoliiton välillä sekä kehittää ystävällisiä suhteita edellä mainittujen maiden välillä". (Seppä, 2005, 40)

Kouvolan osasto toimi vaihtelevalla tarmolla. 1950-luvulla oli hiljaista. Ensimmäisinä vuosina osasto piti usein yleiskokouksia. Harvoin tuli järjestettyä jotakin. Vuodesta 1971 toiminta alkoi elpyä: erilaisia nuoriso-osaston tilaisuuksia muun muassa neuvostoliittolaisille nuorisoryhmille oli useita, ja missä kävi saatoja osanottajia; opintokerhoiltoja, valokuvausnäyttelyitä Kouvolan kirjastossa, Neuvostoarmeijan laulu- ja tanssiyhtyeen konsertteja. Taloudellista tukea osasto sai eri tilaisuuksien järjestämisessä, muun muassa Kouvolan kaupungilta, Manner Oy:ltä ja Suutarin Puutarhalta, josta saatiin ruusuja konserttiin. (Seppä, 2005, 42–43)

Vuonna 1976 yleiskokouksia järjestettiin kahdesti, ja johtokunnan kahdeksan. Kieli-instituutin venäjänkielen opiskelijoille ja liiketalous- ja ulkomaankaupan instituutin idänkaupan linjan oppilaille annettiin stipendit. Nuoriso-osasto koontui kaksi kertaa. Osasto vahvistui, lisäsi jäsenmääränsä ja vakautti taloudellisen asemansa. Asiallinen ja arvostava suhtautuminen seuraa kohtaan lisääntyi (Seppä, 2005, 44).

Vuonna 1980 toiminta oli lähes ylenpalttista. Nuorisojaosto kävi osaston puheenjohtajan kassa Neuvostoliiton Kulttuurikeskuksessa ja Neuvostoliittoinstituutissa. Sen jälkeenkin toiminta on pysynyt vauhdikkaana.

Vologda vahvistettiin ystävyyskaupungiksi vuonna 1985. Virallisessa valtuuskunnassa Vologdan osastoa edusti huhtikuussa Sulo Suorttanen. Tammi-kuussa 1986 vologdalaisille pidettiin Valkealassa ystävyysilta. Vuosien 1989 - 1990 toiminta keskittyi paljolti Vologdaan ja vologdalaisiin, josta lähemmin toisaalla. Osastot saivat rahaa toimintaansa jäsenmaksuista. Myös kunnat antoivat avustuksia. (Seppä, 2005, 47 - 48)

3.2.4 Vologda ystävyyskaupungiksi

Pohjois-Kymenlaakson kunnat, sittemmin kauppalat ja kaupungit yrittivät saada ystävyyskaupunkia ja solmia niiden kanssa virallisen ystävyys- tai kummikuntasuhteen. Tässä tapauksessa kunta sai mahdollisuuden tukea ja osallistua toimintaan ko. kaupungin kanssa ja myös antaa kansalaisten toimia. (Koi-vunen, 1987, 9)

Suomi - Neuvostoliittoseura, Kuntaliitto ja Ulkoministeriö yhdessä auttoivat etsimään yhteistyökumppaneita suomalaisille kaupungeille silloisesta Neuvostoliitosta. Se lienee ollut pitkäaikaisin ja suurella innolla ajettu, mutta hankala ja monivaiheinen hanke. Alkuvaiheen ongelmana oli neuvostoliittolaisten kaupunkien kokemuksen puute ystävyyskuntatoiminnasta. Yhteydet toimivat huonosti, ja monille ystävyyskaupunkia Neuvostoliitosta haluaville suomalaisille ei ollut edes vastattu. Sopivien ystävyyskaupunkien määrä oli rajallinen. Ongelmana oli muun muassa maiden aluehallinnon erilaisuus, pienet ”mitättömät” paikkakunnat eivät kiinnostaneet. Myös monet solmituista ystävyyskaupunkisuhteista toimivat heikosti, oli tärkeämpi parantaa jo olemassa olevia suhteita kuin luoda uusia. (Kinnunen & Minkkinen, 1998, 345)

Monet vuodet siitä keskusteltiin, ja sitten yritettiin saada edes yhteinen ystävyyskaupunki Kuusankoskelle, Anjalankoskelle ja Kouvolalle, kun se ei ole yksin kenellekään onnistunut, yrityksistä huolimatta. (Seppä, 2005, 101)

Mikä on yleensä vaikuttanut ystävyyskaupungin valintaa? Ensimmäinen huomioonotettava seikka oli samanlaiset tai toisiaan täydentävät rakenteelliset piirteet. Tuleva ystävyyskaupungin asukasluku on yhtä tärkeä kuin sen maantieteellinen sijaintikin. Valintaan oli voinut vaikuttaa myös yhteinen historia tai tietty sosiokulttuurinen tai kielellinen tausta. (Kinnunen & Minkkinen, 1998, 7)

Innokkaan odotuksen ja ilmeisesti kovan väännön jälkeen saatiin Anjalankoskelle, Kouvolalle ja Kuusankoskelle yhteinen ystävyyskaupunki - Vologda. Virallinen yhteistyösopimus solmittiin vuonna 1985. Yhteydenpitoa, matkoja ja vieraiden vastaanottoja tehtiin yleensä aina yhdessä. (Ystävyyttä ja tositoiminta & Heikkilä, 2007)

Tietoa Vologdan saamisesta oli ollut jo edellisenä vuonna, kun Eino Pörsti Kuusankosken osaston 40-vuotishistoriikissa kirjoitti: ”Me kuusankoskelaiset olemme nyt pääsemässä mukaan ystävyyskaupunkitoimintaan. Meillä on syytä onnitella itseämme. Olemme saaneet ystävän. Olkoon ystävyyskuntamme Vologdan kaupungin ja kaupunkilaisten kanssa ikuinen.” Samassa historiikissa Raija Taskinen kirjoittaa: ”Hetimit kun ystävyyskaupunkisuhte Vologdaan saadaan vahvistetuksi, on meillä odotettavissa jälleen matkailun voimakas

vilkastuminen. Pääsemmehan tutustumaan taas uuteen kaupunkiin ja sen kulttuuriin ja historiaan itäisessä naapurissamme.” (Seppä, 2005, 102)

Huhtikuussa 1985 Vologdaan matkusti valtuuskunta Kouvolasta, Kuusankoskelta ja Anjalankoskelta. Vologdalaiset pääsivät jo saman vuoden elokuussa vastavierailulle Suomeen.

Tästä aiheesta myös haastattelin Galina Kaluginaa, joka hoitaa kansainvälisiä suhteita Vologdassa ja on ollut ystävyyskaupunkitoiminnassa mukana jo vuodesta 1996. Hänen mukaan ystävyyskaupunkitoiminnan avasi ensimmäinen hiihtokilpailu, kun venäläiset hiihtäjät saapuivat Suomeen vuonna 1985. Silloin Neuvostoliitossa kansainvälinen toiminta oli aika suppeaa. Puoluejohtajat rajoittivat ja kontrolloivat kaikki. Yrityksien välinen yhteydenotto tapahtui ”Rusprom-service”-organisaation kautta. (Kalugina, 2008)

Alussa sekä suomalaiset, että neuvostoliittolaiset kaupunginjohtajat pitivät ystävyyskunta-asioiden hallintoa kaupunginhallitukselle kuuluvana asiana eivätkä halunneet siihen mukaan kansalaisjärjestöjä. Tämä ei kuitenkaan tyydyttänyt seuraväkeä. Osaston jäsenien mielestä ystävyyskaupunkitoiminta ei alkuunkaan vastannut asetettuja odotuksia. Marraskuussa 1989 saapui kolmen hengen valtuuskunta apulaiskaupunginjohtaja Anatoli Kruglovin johdolla. Vierailun aikana sovittiin myös valtuuskuntien vaihdosta vuosiksi 1989–1990. (Seppä, 2005, 104–105)

Yhteistyösuunnitelma on saatavana liitteessä ”Suomi-Neuvostoliitto-Seuran Kouvolan, Kuusankosken ja Anjalankosken osastojen sekä Neuvostoliitto-Suomi-Seuran Vologdan osaston yhteistyösuunnitelma.” (Liite 2)

4 NEUVOSTOLIITON ROMAHDUS

Neuvostoliiton aikana toiminta oli puoluepoliittisointunutta ja kaavamaista. Suomi-Neuvostoliitto-Seura ja kaupungit toteuttivat yhteistyössä vain Neuvostoliitolle sopivia ja sallittuja toimintamuotoja. Yhteistyö tapahtui johtotasolla, ja sen laajuus vaihteli paljon eri kaupungeissa ja oli riippuvainen myös seuran vetäjän ja kaupungin johdon välisistä henkilökohtaisista suhteista.

Järjestettiin suuria, melkein rituaalisia juhlatilaisuuksia ja julkisuutta tavoittelevia kokouksia, joihin kutsuttiin laajoja, mutta passiivisia kansanjoukkoja. Kokoukset jäivät sisällöltään muodolliseksi eivätkä johtaneet yleensä käytännön toimenpiteisiin. (Kinnunen & Minkkinen, 1998, 346)

Jopa kulttuurivaihto oli kontrolloitua. Neuvostoliitto lähetti ulkomaille esiintymään vain valittuja huippuluokan taiteilijoita, jotka toimivat samalla maansa kulttuurilähettiläinä ja symboleina. Vieraiden kulttuurin esittäminen Neuvostoliitossa oli myös hyvin rajoitettua: vierailevien taiteilijoiden sallittiin esiintyä, jos vain he olivat huippuluokkaa ja edustivat samanlaisia kulttuuriarvoja, joita Neuvostoliitossa suosittiin. Oikeata kulttuurivaihtoa ei ollut, eikä ollut minkälaisia kulttuurisopimuksia kapitalististen maiden kanssa. (Kinnunen & Minkkinen, 1998, 283). Suomalaisten piti tyytyä, mitä tarjotaan. Se toi turhautuneisuutta, koska ei voitu kehittää yhteistyötä käytännössä.

Neuvostoliiton jäykkä järjestelmä rajoitti toimintaa, ei ollut uutta sisältöä, ja se pikkuhiljaa aiheutti väsymystä suomalaisilla. Nuorisoa oli erittäin vähän toiminnassa mukana, ja heidän näkemykset erosivat muista. Ystävyystoimintaveteraanitkin alkoivat turhautua, koska mahdollisuuksia yhteistyön kehittämiseen ja syventämiseen ei ollut. Suurin merkitys ystävyyskaupunkitoiminnasta oli vain Neuvostoliiton kansalaisille, jotka olivat luottamustehtävissä ja saivat tilaisuus päästä matkustamaan ulkomaille ja tutustumaan ulkomaalaisiin. Vasta 1980-luvun lopulla perestroikan aikana, Neuvostoliitto salli ihmisten välisiä suoria kontakteja.

Neuvostoliiton lakkaaminen tiesi virallistetun yhteistyön loppumista. Koska toiminnan kuitenkin kuuluisi olla ihmisten eikä organisaatioiden välinen, eikä saanut unohtaa Suomi-Neuvostoliitto-Seuran jäsenien monien vuosien tietotaitoa itäyhteistyöstä. Oli itsestään selvää jatkaa. Seuran nimi muutettiin Suomen ja Venäjän kansojen ystävyysseuraksi ja sitten Suomi-Venäjä-Seuraksi. Tarkoituksena oli edistää Suomen ja Venäjän alueen kansojen ja kansalaisten välistä kanssakäymistä ja ystävyyttä ja tuottaa tätä tukevia palveluja; painotettiin kulttuuri-, ympäristö- ja talousyhteistyötä. (Seppä, 2005, 13)

Perestroika ja Neuvostoliiton romahdus toi myös ristiriidan ystävyyskaupunkitoimintaan. Toisaalta se antoi toivoa paremmista ja avoimista suhteista rajan yli, sekä ihmisten välisistä aidoista yhteyksistä, eli toimintamotivaatio alkoi kasvaa; toisaalta se toi hämminkiä ja kielteisiä tunteita. Nimen muutos ja neuvostojärjestelmän kaatuminen eivät houkuttelleet uusia Venäjän ystäviä ja pudotti jäsenmääriä ja vielä enemmän aktiivisuutta. Toiminnasta jäi pois paljon sekä toimihenkilöitä että jäseniä. Vain todelliset Venäjän ja venäläisten ystävät tai Venäjästä ja venäläisistä kiinnostuneet jäivät joukkoihin. Kahdenvälinen yhteistyö oli vähitellen menettänyt merkitystään. Oli hyväksyttävä myös pari seikkaa: syntyi vapaata kilpailua, koska suhteita Suomesta itänaapuriin eri alueille oli mahdollisuus hoitaa myös muiden seurojen ja vapaan kansalais-toiminnan kautta. Toiseksi valtio sai vaatia vastinetta niille muhkeille rahasummille, joita se oli kautta vuosien upottanut Suomi-Neuvostoliitto-Seuraan. (Kinnunen & Minkkinen, 1998, 392–393)

Osastoja piti järjestää uudelleen. Tämän johdosta Kuusankosken, Anjalankosken ja Kouvola-Valkealan osastot yhdistettiin Pohjois-Kymen osastoksi vuonna 1994. Osastojen toiminta lienee ollut kaikkialla samantapaista - ohjattiin toimintoja keskusseurasta ja edelleen piireistä. Läheinen sijainti lisäsi samankaltaisuutta. (Seppä, 2005, 14). Toiminta silloin oli varsin vähäistä. Suurena syynä oli varmaan 90-luvun alusta alkanut lama, ja valtion apu seuralle romahti.

Vuonna 1996 määriteltiin tärkeimmäksi tehtäväksi ystävyysuhteiden elvyttäminen Vologdaan. Järjestettiin vierailuja, yhteisiä tilaisuuksia ja kulttuuritoimintaa, mutta motivaatio oli heikkoa molemmilla osapuolilla. Jotkut suunnitellut tapaamiset jäivät pitämättä. (Seppä, 2005, 91)

5 YSTÄVYYSKAUPUNKITOIMINTA NYKYÄÄN

Ystävöiminta on toimintaa tavallisten ihmisten kesken, josta byrokratia yrittään pitää mahdollisimman kaukana. Sen tavoite on tasa-arvoinen vuorovaikutus. Kehitysyhteistyö on liian tärkeä asia jätettäväksi pelkkien niin sanotusti asiantuntijoiden käsiin – jokaisella ihmisellä on oikeus ottaa osaa kansainväliseen vuorovaikutukseen. (Koivunen 1987)

5.1 Tärkeimmät tavoitteet ja hyödyt

Ystävyyskaupunkien välisten verkkojen luominen laajentaa toimintakenttää ja vilkastuttaa kaupunkien välisiä suhteita. Kokemusten vertailu ja keskustelut yhteistyökumppaneiden kanssa antavat kokonaisvaltaisemman kuvan kyseisistä ongelmista ja voivat siten auttaa luomaan parempia ratkaisuja. Tämä lähestymistapa on keino saada todella arvokasta tietoa sekä käytännön tulosten kautta että laittamalla ihmiset työskentelemään yhdessä. Samalla otetaan huomioon molempien puolien etuja.

Tärkeämmät tavoitteet ovat: kontaktien ja verkostojen luominen, ennakkoluulojen poistaminen, kansainvälinen kasvatus, tiedon levittäminen hyvistä käytännöistä, esimerkiksi kaupunkisuunnittelu, infrastruktuuri, kuntien eri toimialat, kuten sosiaalinen ja terveysala, tekninen ala ja opetusala. Myös kulttuurin tuntemuksen lisääminen, taitojen ja perinteiden levittäminen, monenlaisten kohderyhmien saavuttaminen eri projekteissa, uuden oppiminen, yleissivistys (Ystävyyttä ja tositoimia)

5.2 Ystävyyskaupunkisuhteen virallistamistilaisuus ja sopimus

Kaupungit vahvistavat ystävyyskaupunkisuhteet antamalla toisilleen virallisen sitoumuksen. Tämä tapahtuu virallistamistilaisuudessa, jossa kunkin kaupungin kaupunginjohtaja allekirjoittaa ystävyyskaupunkien yhteistyösopimuksen kaupungin edustajien sekä vieraskaupungin edustajan läsnä ollessa. Tilaisuuden on tapana olla arvokas ja juhlallinen. Tilaisuus on tapana järjestää peräkkäin kummassakin kaupungissa toisinaan jo saman vuoden aikana, mutta yleensä kuitenkin kahden seuraavan vuoden kuluessa. Yhteistyösopimuksessa suunnitellaan eri vierailuja, tapaamisia, kulttuuri-, opetus-, tai muun alan yhteistyötä. Sopimuksessa myös sovitaan kumpi maa vastaa ensi vuoden tapahtumien ja vierailuiden järjestämisestä sekä rahoituksesta. (Heikkilä, 2007)

Niina Heikkilän mukaan ystävyyskaupunkien sopimuksista on ollut tapana pitää kiinni ja kaikki mitä on suunniteltu, on myös tehty. Jos joku tehtävä jostain syystä jäi tekemättä, niin se yleensä siirrettiin seuraavalle vuodelle. Yleensä vierailuja Vologdasta tapahtui kaksi - kolme kertaa vuodessa.

Kaikista tapaamisista ja vierailuista tehtiin protokolla. Aikataulut pitivät ja kaikki oli yleensä hyvin hoidettu. Vastaanotto oli ollut rauhallinen ja lämmin, ihmiset ystävällisiä.

Esimerkiksi vuoden 2007 lokakuun lopussa Kuusakoskella allekirjoitettiin Vologdan suomalaisten ystävyyskaupunkien yhteistyön vuosisopimus vuodelle 2008. Työkiireen takia Vologdan kaupunkijohtaja ei pystynyt tulemaan, mutta viralliset paperit allekirjoituksineen toi ”Vologdavneshservis” -organisaation varajohtaja Galina Kalugina. Sopimukseen kuului edelleen yhteistyö suomalaisten ja vologdalaisten opettajien, urheilijoiden, kulttuurialan ihmisten, oikeusturvallaitosten, mehiläishoitajien ja nuorisoseurojen kesken. Suunnitelmiin kuului myös venäjää opiskelevien suomalaisryhmien tutustumismatka Vologdaan ja Kuusankosken kaupungin johtajan Lauri Lamminmäen virallinen käynti. (Vuosisopimuksen allekirjoitus, 2008)

Vologdan, Kuusankosken, Kouvolan ja Anjalankosken väliset viralliset toimintasuunnitelmat vuosille 2003 - 2009 ovat löydettävissä tämän opinnäytetyön liitteestä. (Liite 3)

5.3 Yhteydenpito ja tiedotustoiminta

Yhteydenpidolla ja tiedotustoiminnalla on oleellinen tehtävä ystävyyskaupunkitoiminnassa, jonka koko olemassaolo riippuu paikallisen väestön kiinnostuksesta ja osallistumisesta. Jotta tavoitettaisiin mahdollisimman suuri määrä ihmisiä, voidaan käyttää kunnallisia tiedotuslehtisiä, paikallista lehdistöä, mahdollisesti paikallisradiota tai -televisiota.

Esitteiden kääntäminen ystävyyskaupungin kielelle sekä ystävyyskaupunkia koskevien tietojen säännöllinen esillepano edistävät keskinäistä ymmärtämystä. Kielimuurien poistamiseksi olisi käytettävä kaikkia saatavilla olevia keinoja. (Koivunen, 1987, 28)

5.4 Rahoitus ja avustus

Ystävyyskaupunkitoiminnasta aiheutuu kustannuksia. Niiden kattamiseksi on siis löydettävä erityisiä varoja. Pääasiallisena rahoituslähteenä on yleensä paikallistason julkistalous. (Koivunen, 1987, 33)

Niina Heikkilän mukaan ystävyystoiminnan ja muun kansainvälisen toiminnan budjetti koostui verorahoista, ja se yleensä jaettiin kolmen kunnan kesken, eli Kuusankosken, Kouvolan ja Anjalankosken. Kokonaisuudessa vuodessa kansainväliseen toimintaan on mennyt noin 65000–72000 euroa. On myös havaittavissa, että vuoden alussa suunniteltu budjetti oli melkein aina pienempi kuin toteutettu. (Heikkilä, vuoden 2003–2007 talousarvioseuranta, 2007)

Aluksi kun ystävyyskaupunkitoiminta oli lähtenyt liikkeelle 1950-luvulla, osastot rahoittivat toimintaansa arpojen myynnillä, ehkä kirjojenkin. Järjestettiin myös juhlia ja tansseja sekä neuvostoliittolaisten taiteilijoiden esiintymisiä. Juhliin ja muihin tilaisuuksiin saatiin puhujia ja kutsuvieraita Neuvostoliiton suurlähetystöstä tai Neuvostoliiton tiede- ja kulttuurikeskuksesta. (Seppä 2005, 14)

Sijaintikunnalta saattoi saada avustusta. Sitten olivat jäsenmaksut, joista osa jäi osastolle. Kaikki toimivat osastot järjestivät jäsenhankintakampanjoita, joihin ilmeisesti hätistivät niin keskusseuran kuin piirikin. (Seppä 2005, 15) Varoja voi tulla myös paikallisalueen ulkopuolelta. Näitä ovat eritasoisten alueellisten tai kansallisten viranomaisten tai Euroopan komission ystävyyskaupunkitoiminnan edistämishjelmansa ja muiden ohjelmiensa osana myöntämät avustukset.

Ystävyyskaupunkitoiminnan henkeen on kuulunut tärkeänä osana myös vapaaehtoistyö, joka voi olla korvauksetta suoritettua käännös-, avustus- ja neuvontatyötä.

Vuodesta 1989 lähtien Euroopan komissio on tarjonnut rahoitustukea kaupungeille, jotka ovat tarvinneet apua ystävyyskaupunkisuhteiden luomisessa tai laajentamisessa ilmenneiden hankaluuksien vuoksi.

Ystävyyskaupunkisuhteet ovat erinomainen ponnahduslauta kumppanuussuhteiden sekä monipuolisen yhteistyön kehittämiseksi. (Kuntien ja kaupunkien Eurooppa: ystävyyskaupunkitoiminnan opas)

Toimet, joiden rahoitukseen Euroopan unioni osallistuu, ovat: vaihto-ohjelmat ystävyyskaupunkien ja ystävyyskaupungeiksi pyrkivien kaupunkien asukkaiden välillä; ystävyyskaupunkien järjestämät konferenssit, koulutus- ja tiedotusseminaarit ystävyyskaupunkitoiminnasta vastaaville henkilöille. Tukea myönnetään sellaisille ystävyyskaupunkihankkeille, joissa on mukana Euroopan unionin ja muiden Euroopan maiden kaupungeja. (Ystävyyskaupunkitoiminta, 2000, 62)

5.5 Ystävyyskuntien yhteistyö

Yhteistyöstä ja siihen liittyvistä ohjelmista on laadittava toimintasuunnitelma ja pidettävä siitä kiinni, jotta ystävyyskaupunkihanke onnistuisi. Järjestetään ystävyyskuntakokouksia, kehittämisseminaareja, kansainvälisiä kongresseja, kaupunkien virallisia juhlia tai merkkipäiviä, joihin yleensä osallistuvat johto, valtuutetut ja muut virkamiehet. On ollut tiivistä yhteistyötä Pohjois-Kymenlaakson Suomi-Venäjä-Seura ry:n kanssa, joka tarjoaa asiantuntemusta, organisointiapua ja tulkkia apua.

Esimerkiksi suuri tapahtuma oli vuonna 2003. Silloin Oulussa avattiin ”Vologdan alueen päivät”. Suomi oli neljännellä sijalla Vologdan alueen kauppakumppanina, Sveitsin, USA:n ja Saksan jälkeen. Silloin liikevaihto ylitti 72 miljoonaa dollaria vuodessa. Suomi oli toisella sijalla Vologdan alueen tuotteiden viennissä EU-maihin ja viidennellä sijalla tuonnissa. Vologdan alueella toimii 16 suomalais-venäläistä yritystä, jotka toimivat muun muassa puutavaran hakkuussa ja jalostuksessa. Tämä tapahtuma antoi lisää potkua Vologdan, Kouvolan, Kuusankosken ja Anjalankosken aktiivisesti kehittävään partnerisuhteeseen. Kaupunkien johtajat, edustajat ja suomalaisten sekä venäläisten yritysten toimijat tapaavat toisiaan siellä. Vologdan kuvernööri V. Pozgalev ja kaupungin johtaja A. Jakunichev osallistuivat tapahtumaan.

Tapahtumassa esiintyi Venäjän Kansallisteatteri, ja sinne oli järjestetty näyttely nimeltään ”Pohjois-Venäjän kansankulttuurin omaperäisyys” Vologdan suojelualuemuseosta. Siellä oli myös mahdollisuus vieraillla Stora Enson tehtaalla, Valion maito- ja maitovalmisteiden jalostamolla sekä perunatuottaja Sadokas Oy:ssä. (Vologda-alueen päivät Oulussa 2003)

Samana vuonna kesällä Pihkovassa oli järjestetty II Venäläis-suomalaisten ystävyyskuntien seminaari. Seminaarin liittyvistä valmisteluista huolehtivat Suomen Kuntaliiton kansainvälisten asiain johtaja Heikki Telakivi ja kansainvälisen ”Ystävyyskaupungit” - yhdistyksen edustajat Moskovasta.

Pihkovaan saapui noin 600 vierailijaa ystävyyskaupungeista, joita on melkein 200. Aiheina oli muun muassa pienten ja keskisuurten yritysten yhteistyö, ekologia, terveydenhoito ja huumeiden vastaiset kampanjat.

Kuusankoskelta ja Anjalankoskelta lähti yksi edustaja kummastakin. (II Ystävyys kaupunkien seminaari, 2003)

Kesällä 2006 Vologdan delegaatio vieraili Kuusankoskella kaupungin 85-vuotisjuhlien yhteydessä. Mukana oli 7 henkilöä, muun muassa kaupunginjohtaja Jakunitsev, jotka pääasiassa lomailivat Suomessa omalla kustannuksellaan. He olivat kuitenkin mukana kaupungin 85-vuotisjuhlassa ja vierailivat kaupungintalolla. Myös yleensä joka vuosi Vologdan kaupunkijohtaja A.S. Jakunichev lähettää viralliset onnittelukirjeet Kuusankoskeen, Anjalankoskeen ja Kouvolaan kaupunkipäivien ja kansainvälisen ystävyyskaupunkien päivän kunniaksi. Ystävyyskaupunkien päivää on juhlittu jo 45 vuoden ajan huhtikuun viimeisenä sunnuntaina. (Vologdan ystävyyskaupunkipäivä, 2006 & Heikkilä 2006/2007).

Vuoden 2006 syyskuussa järjestettiin ystävyyskuntatoiminnan kehittämisseminaari Kuusankoskella. Seminaari oli tarkoitettu ystävyyskuntatoiminnassa aktiivisesti mukana oleville henkilöille, koska seminaarin tarkoituksena oli löytää uusia toimintamuotoja ja -tapoja ystävyyskuntatoimintaan sekä parantaa toimintaan liittyvää tietämystä. Mukana olivat henkilöitä myös Tanskasta, Ruotsista, Unkarista, Saksasta ja Puolasta. Lisäksi mukana oli vaihteleva joukko kuusankoskelaisia, eli 25 eri henkilöä, jotka olivat mukana eri päivinä (kaupungin ja ystävyysseurojen edustajia ja tulkkeja).

Vologdasta oli viisi osallistujaa: duuman varapuheenjohtaja, hallintojohtaja, museonjohtaja, kulttuuriosaston johtaja, kansainvälisen asioiden yhdyshenkilö. He keskustelivat muun muassa kokemuksista ystävyyskaupunkitoiminnasta, onko toiminnalla tulevaisuutta, mitä hyvää ja mitä huonoa on ollut, pidettiin eri maiden puheenvuorot. EU:sta sai tukea 60 % aiheutuvista kokonaiskustannuksista. (Kehittämisseminaari, 2006 & Heikkilä, 2006/2007)

Samana vuonna lokakuussa, Euroopan komissio hyväksyi uuden ”Kansalaisten Eurooppa” -ohjelman (Europe for Citizens Programme). Se kattaa ajanjakson vuodesta 2007 vuoteen 2013. Ohjelmasta rahoitettavilla hankkeilla edistetään aktiivista kansalaisuutta, jolla lujitetaan keskinäistä suvaitsevaisuutta ja kulttuurien välistä vuoropuhelua sekä torjutaan rasismia. Ohjelma tukee muun muassa kansalaisten osallistumista ystävyyskuntatoimintaan ja muunlaisia kansalaisten hankkeita. (”Kansalaisten Eurooppa” -ohjelma)

Keväällä 2007 oli jälleen järjestetty Suomen ja Venäjän Ystävyyskaupunkien jo III. Kongressi. Aiheena oli ”Suomalais-venäläinen yhteistyö ja kunnanvaltuuston rooli”. Vologdan kaupungin johtaja A. Jakunichev tapasi Kuusankosken, Anjalankosken ja Kouvolan edustajia Lappeenrannassa. Seminaarin ohessa Lappeenrannassa järjestettiin Suomi-Venäjä ystävyyskuntakokous ja sitä edustava Vologdan edustajien vierailu Kuusankoskella, Anjalankoskella ja Kouvolassa. Kustannukset olivat jaettu kolmen kunnan kesken. (Heikkilä, 2006/2007)

Vuoden 2007 kesäkuussa Suomi-Venäjä-Seura järjesti matkan Vologdan kaupungin 860-vuotisjuhliin. Kuusankosken kaupungin edustajana oli muun muassa Aimo Rautiainen ja Anjalankosken Risto Heikkilä. Kaikki kustannukset maksoi Kuusankosken kaupunki. Kouvolasta oli mukana kaksi virallista edustajaa. (Heikkilä, 2006/2007). Ensimmäisenä päivänä oli järjestetty kolmetuntinen bussiretki Vologdan nähtävyysspaikkoihin. Sen jälkeen tapaaminen Vologdan kaupunkijohtajan kanssa ja illalla kaikki kutsuttiin ”Ystävyyspiirissä” -juhlaohjelmaan. 27. kesäkuuta delegaatio lähti tutustumisretkelle Kirilo-Beloserskin ja Ferapontovin luostareihin.

28. kesäkuuta vierailijat kävivät Spaso-Prilutskij luostarissa ja illalla osallistui-
vat ”Koko sielusta” -nimiseen iltaan, joka tapahtui Draama-teatterissa Volog-
dan 860-vuospäivän kunniaksi.

Vologdassa tästä vierailusta kirjoitettiin myös seuraavasti: ”Tänään meille tu-
livat Suomen ystävyyskaupunkien edustajat ja yrittäjät, jotka opiskelevat venä-
jää. Ensimmäisenä päivänä oli järjestetty kaupunkiretki bussilla kaikkiin Vo-
logdan nähtävyyksiin. Retkioppaana oli Vologdan pääarkkitehti N. Majorov.
26.6. Vierailijat olivat kutsuttu kaupunkijohtaja A. Jakunichevin vastaanotolle.
Aleksej Sergeevich kertoi Vologdan viime aikojen saavutuksista, korosti ystä-
vyyskaupunkien suhteiden vahvistuvan vuodesta vuoteen, ja huomautti, että
toiminta on jo päässyt pelkkien virallisten keskustelujen rajoista. Nykyään ys-
tävyyskaupunkitoimintaan osallistuvat ja luovat suoria kontakteja muun muas-
sa järjestys- ja kunnallisorganisaatioita, nuorisoseuroja, palokuntia, opettajia ja
muuta sosiaalisen alan ihmisiä”. (860-vuotisjuhlamatka, 2007)

Vuoden 2008 kesäkuussa Vologdan kaupunkipäivän juhlaan saapui noin 100
virallista vierasta. Näistä myös Kouvolan, Kuusankosken ja Anjalankosken de-
legaatiot, jotka vierailivat Vologdan museossa ja osallistuivat kaikkiin virallisiin
juhlan tilaisuuksiin. (Vologdan kaupunkipäivä, 2008)

6 YHTEISTYÖMUODOT VOLOGDAN KANSSA

Ystävyyskaupunkitoiminnalle avautui laajaa valikoima toimintamahdollisuuksia,
kun paikalliset viranomaiset saivat suuremman toimivallan. Tätä edesauttoi laki
alueiden kehittämisestä, joka tuli voimaan vuonna 1994 (Finlex). Se uudisti
alueellista hallintoa ja pyrki lisäämään alueen vastuuta ja toimivaltaa
alueellisen kehityksen alalla ja päätöksenteossa siten, että monia alueelliseen
kehitykseen liittyviä tehtäviä siirrettiin lääninhallituksilta maakuntavaltuustoille
(Kuntien ja kaupunkien Eurooppa: ystävyyskaupunkitoiminnan opas). Tämä
merkitsi mahdollisuutta suunnitella hankkeita, jotka pysyivät muutosten tah-
dissa ja antoivat uutta potkua kehitykselle. Ystävyyskaupunkien kuului osallis-
tua yhteisten ongelmien analysointiin vaihtamalla keskenään tietoja ja koke-
muksia sekä etsiä niihin ratkaisuja yhdessä. Pääsuunta kohdistui tietotaitoon
keskittyviin toimintoihin erityisesti sosiaalisella ja taloudellisella alueella.

Monien ystävyyskaupunkihankkeiden perustana on yleensä ollut useita perinteisiä vaihto-ohjelmien muotoja, kuten koulutus-, kulttuuri- tai urheilutapahtumat. Ne ovat usein se osa ystävyyskaupunkisuhdetta, joka eniten kiinnostaa tavallisia ihmisiä. Mutta muukin kuin perinteinen toiminta yleistyy kuitenkin jatkuvasti, mikä osoittaa, että ystävyyskaupunkihankkeet edistävät kaikenlaisia uudistuksia ja sopeutuvat yhteiskunnan muutoksiin ja kansainvälisten suhteiden kehitykseen. Uusia hankkeita voidaan käynnistää esimerkiksi seuraavilla aloilla: kaupunkisuunnittelu ja maaseudun suunnittelu, ympäristösuojelu, ammatillinen koulutus, rikollisuuden ennaltaehkäisy ja huumeiden käytön torjunta, uusien teknologioiden soveltaminen, maatalouden, teollisuuden ja kaupan toimintojen edistäminen sekä työttömyyden torjunta.

Tässä luvussa esitän yleisesti, minkälaisia yhteistyömuotoja ystävyystoiminnassa on olemassa. Joistakin tapahtumista, jotka kuuluivat Vologdan ja Kouvolan (myös silloisen Kuusankosken ja Anjalankosken) yhteistyöhön kerron tarkemmin, nojaten uutisiin, lehtiartikkeleihin ja haastatteluihin. Siinä on myös mukana tietoa Niina Heikkilän kootusta raportista vuosien 2006 ja 2007 projekteista Vologdan kanssa ja niistä aiheutuneista kustannuksista. Niina Heikkilä oli Kuusankosken kaupungin yhteyssihteerinä ja vastasi kansainvälisistä asioista näinä vuosina. Aina yksi valittu henkilö hoitaa kansainväliset asiat pitkään aikaan.

6.1 Lapsia ja nuoria koskeva yhteistyö

Yksi ystävyyskaupunkitoiminnan perustavoitteista on saattaa yhteen nuoria, jotta he tulisivat entistä tietoisemmiksi toisista kaupungeista ja maista, ja siten auttaa heitä luomaan perustan omalle tulevaisuudelleen jatkuvasti muuttuvassa maailmassa, jossa kansainvälisillä suhteilla on yhä suurempi merkitys. Koulut ovat usein mukana ystävyyskaupunkihankkeissa juuri tätä tarkoitusta varten.

Yhteistyöhön kuuluvat: nuorisotapaamiset yhden tai useamman maan kesken, urheiluseurat, nuorisoryhmien konsertit ja muut esiintymiset kuten yhtyeet ja kuorot sekä tutustuminen päiväkerhoihin ja koululaisten iltapäiväkerhoihin. (Ystävyys ja tositoiminta)

Majoitus yleensä järjestetään paikallisissa kodeissa. Kodeissa asumista ei nähdä ensisijaisesti keinona pitää kustannukset mahdollisimman alhaisina vaan ennen kaikkea myös tapana jakaa arkielämä ystävyyskaupungin asukkaiden kanssa. Se sekä tarjoaa tilaisuuden oppia erilaisia tapoja, että luo ihanteelliset mahdollisuudet uusien ystävyysuhteiden luomiseen. On joskus kuitenkin myös sellaisia vaihto-ohjelmia tai tapahtumia, joihin tulee ystävyyskaupungista niin paljon osanottajia, että on käytettävä muita majoituskeinoja, kuten hotelleja ja nuorisomajoja.

Esimerkiksi vuoden 2005 kesällä kansainväliset rakennusleirin osallistujat ja edustajat Kuusankoskelta vastaanotettiin Vologdan hallitustalossa. Suomalaiset opiskelijat tulivat osallistumaan kansainväliseen nuorisoleiriin Vologdan nuorisoasiainkeskuksen kutsusta, ystävyyskaupunkien toimintasopimuksen puitteissa. He auttoivat Lukio № 2. urheilukentän rakentamisessa. Asuivat vologdalaisissa perheissä saman ikäistensä lasten kanssa. Heille oli järjestetty laaja kulttuuriohjelma, tutustumisretki ja risteily. Tämä tapahtuma antaa suomalaisille nuorille mahdollisuuden tutustua paremmin venäläisten nuorten elämään.

Vastavierailu Suomeen järjestettiin parin vuoden kuluttua, kesällä 2007. Mukana oli yksitoista nuorta opiskelijaa, kouluista № 28, lukiosta № 2 ja opettajainstituutista sekä kolme ohjaaja Vologdasta. He auttoivat suomalaisia opiskelijoita pihatöissä Kuusankosken kaupungin puistossa ja vanhojen uunien restauroimisessa Anjalankosken Nuorisokeskuksessa. Heille oli myös järjestetty matkat Helsinkiin ja Kymenlaaksoon kauneimpiin paikkoihin. Suomi hoiti kustannukset, paitsi matkakustannuksia. Kymmenkunta kuusankoskelaisnuorta oli isännöimässä ryhmää. Suomalaisohjaajina toimi kaksi henkilöä nuorisotoimesta, tulkki ja Kuusankosken kaupungin kansainvälisten asioiden yhteys sihteeri Niina Heikkilä. (Heikkilä, 2006/2007)

6.2 Sivistystoimen yhteistyö

Jos koululuokka tai kokonainen koulu haluaa solmia ystävyksiä, niin oma-aloite lähtee kansainvälisyyteen suhtautuneesta opettajasta tai oppilasryhmästä, joka näkee asian tärkeänä. Toiminnan tavoitteena voi olla vieraan

maan tuntemuksen lisääminen tai henkilökohtaisen ystävän saaminen täysin erilaisista oloista, myös materiaalin vaihto ja rahallinen avustus. On suuri merkitys lasten mielipiteiden muokkaajana tällaisella suoralla kontaktilla. Tietenkin he ovat saaneet vaikutteita television kautta tai lukien, koulun kansainvälisestä kasvatuksesta, mutta suhtautuminen eri maan ihmisiin muuttuu varmasti positiiviseksi omakohtaisten kokemusten myötä. (Heikkilä, 2007)

Tavat hoitaa ja ylläpitää hankittua kontaktia ulkomaisen ystäväkoulun kanssa vaihtelevat, mutta seuraavat silti pääsääntöisesti tiettyjä linjoja ja antavat tiettyjä odotettuja tuloksia. Toiminta tuo koulun normaalin elämään tervetullutta väriä ja antaa virikkeitä ja uusia kokemuksia, jotka ovat omiaan tasoittamaan ennakkoluuloja. (Koivunen 1987, 32)

Sivistystoimen yhteistyöhön kuuluvat: työväen- ja kansalaisopistojen yhteistyö sekä kieliryhmien matkat ja opiskelu, työväenopiston kansainväliset projektit ja koulujen omat kansainväliset projektit sekä tutustuminen kouluihin ja opetusalaan.

Esimerkiksi marraskuussa 2003 vologdalaiset taidekoulun opiskelijat ja päiväkodin № 30 kasvatit mukana suomalaisten taidekoulujen opiskelijoiden kanssa piirsivät kuvia. Aiheena oli Rimski-Korsakovin ooppera ”Sadko”. Sitten piirustukset lähetettiin Kuusankoskelle, joka aiheutti suomalaisissa suurta kiinnostusta. Myös Vologdassa näistä järjestettiin näyttely, joissa oli molempien kaupunkien lasten teokset. Se oli arvokas panos ystävyyskaupunkien suhteiden kehitykseen. Tavoitteena oli jatkaa tämän taideprojektin jatkamista vuodesta vuoteen. (Lasten taidetapahtuma 2003)

Vuonna 2005 syyskuussa Vologdan Babushkinille nimitettyyn aluekirjastoon avattiin ”Suomen hylly”. Kirjastossa on jo ”amerikkalainen kulma” ja ”ranskalainen lukusali”. Tällaisten erikoisosastojen avaaminen antaa vologdalaisille mahdollisuuden tutustua toisen maan kulttuuriin, traditioihin ja opiskella vieraita kieliä. Uusia lehtiä ja kirjoja tulee säännöllisesti, sen takana on yleensä sen maan suurlähetystö. Myös suomalaiset vierailijat toivat kauniita albumeja, videoita, kirjoja ja oppaita. Tämän osaston avajaisissa esiintyivät suomalaisen musiikin yhtye ”Hodo” ja yhtye ”Belozerskaja družhina”, jotka olivat pukeutuneet vepsien kansallispukuihin. (”Suomen hylly”:n avajaiset, 2005)

Vuoden 2006 maaliskuussa, opiskelijaryhmä vologdalaisesta koulusta № 1 tuli Suomeen tutustumaan samanikäisiin opiskelijoihin Anjalankoskelle. Tapaaminen järjestettiin "Anjala" -nuorisokeskuksessa. Kimmokkeena tähän vierailuun oli saman koulun opettajien vierailu Anjalankoskelle vuonna 2005, ystävyyskaupunkien ohjelman nojalla sosiaalisen alan asiantuntijoiden vaihdosta. Silloin suomalaiset ja venäläiset opettajat tulivat yhteispäätökseen, että pelkkä aikuisten välinen ystävyys ja yhteistoiminta eivät riitä, vaan myös nuoria kannattaa tutustuttaa toisiinsa. Vologdalaiset koululaiset kustansivat omat matkansa itse. Paitsi tutustumista ystävyyskaupunkeihin, he vierailivat myös Helsingissä ja Kotkassa. (Opiskelijoiden ja opettajien vierailu, 2006)

Vuonna 2007 lokakuussa oli järjestetty suomalaisten opettajien vierailu Vologdaan. Kaupunginduumassa järjestettiin tapaaminen suomalaisten vierailijoiden ja Vologdan kaupungin varajohtajan A. Kurochkinin sekä kaupungin opetusvirastojohtajien ja opettajien kesken. Tapaamisen aikana oli näytetty tutustumisvideo Vologdasta, kerrottu Vologdalaisten koulujen toimintaorganisaatiosta, opetuksesta, erilaisista kehitysohjelmista ja projekteista (esimerkiksi projekti "Istoki", eli "Alkulähteet"), myös ongelmista ja teistä niiden ratkaisemiseksi, sekä ystävyyskaupunkien yhteistyön kehityksestä.

Niina Heikkilä kommentoi tapahtumaa: "Tämä on minun kolmas kertaa Vologdassa ja joka tapaaminen on ollut todella hyödyllinen molemmille osapuolille. Tämä vierailu lujittaa ystävyyskaupunkien opettajien suhdetta. Meidän kouluohjelmat eivät ole niin kehittyneitä ja me tykkäämme kovasti projekteista "Druzhim s prirodoj" ("Ystävystymme luonnon kanssa") tai "Istoki" ja välitämme tämän kokemuksen eteenpäin." (Liite 4).

Tarkemmin siitä tapahtumasta voi lukea myös liitteenä olevasta Niina Heikkilän matkaraportista. (Liite 5).

Samana vuonna vastaavasti tuli virallinen Delegaatio Vologdasta Suomeen. Tarkoituksena oli luoda yhteistyötä tutkimustoiminnassa ja ammattitaitoisen työvoiman valmennuksessa. Delegaatio vieraili Kymenlaakson ammattikorkeakoulussa Kotkassa, jossa valmistutaan teknologia-, metsätalous-, logistiikka- tai vakuutusalan ammattilaisiksi. He kävivät sekä Aleksanterin instituutissa, joka on Helsingin yliopiston toimipisteensä ja toimi Venäjän ja Euroopan

Itämaiden tutkimuslaitoksena, että ”Palmeniassa”, eli Helsingin Yliopiston toimipisteessä Kouvolassa. Tämä organisaatio lupautui auttamaan eri tapahtumien tai vaihto-opiskelun järjestämisessä.

Kuva 3: Delegaatio Suomeen, 22–25.10.2007

(lähde:<http://vologda-oblast.ru/periodic.asp?CODE=2813&V=14&LNG=RUS>)

Sitten delegaatio tutustui Kymenlaakson ammattikorkeakouluun. Heille esitettiin olosuhteet, jossa opiskelu tapahtuu: auditoriot, atk-luokat, kirjasto, asunot ja niin edelleen. Vierailun aikana keskusteltiin myös opiskelija- ja opettajavaihdosta sekä työharjoittelupaikoista. Kaikki tapaamiset oli järjestetty hyvin eikä kieliongelmaa ollut, koska suomalaiset opettajat osasivat venäjää.

6.3 Harjoittelija- ja opiskelijavaihto

Oppilasvaihto ja vierailut ovat se alue ystävyyskoulutoiminnassa, joka eniten kiinnostaa ja johon eniten toiveita asetetaan. Kansainvälisyyskasvatuksen suurimpia tavoitteita olisi saada oppilaat tajuamaan, että kysymys ei ole oman hyödyn tavoittelemisessa konkreettisesti tai materiaalisesti. Oma hyöty voi myös olla henkisellä ja tunnepuolella. On myös koettu, että oppilasvaihto ja vierailut lähimpänä olevien kansojen edustajien kanssa ovat antoisimmat. Silloin saadaan pieninä annoksina toisenlaista kulttuuria. Tutustutaan toisenlaisiin ihmisiin ja tapoihin. Matkailu todella avartaa. (Koivunen, 1987, 18)

Ulkomaalaisiin vierailuihin valmistaudutaan kunnolla, monta kirjettä ja soittoa tapahtuu ennen tapaamista. Majoitus järjestyy kansainvälisyyskasvatusta

palvelevalla tavalla, eli kodeissa. Vieraat näkevät toisen maan kulttuurin edustajia heidän omissa oloissaan ja toimissaan.

Harjoittelija- ja opiskelijavaihdon yhteistyöhön kuuluu kesätyöpaikkojen ja harjoittelupaikkojen järjestäminen, myös työntekijävaihto opettajien kesken, esimerkiksi kielten tai kädentaitojen opetus.

Koulujen vaihto-ohjelmilla on selkeä opetusarvo, ja ne auttavat myös oppilaita kehittämään kielitaitoaan. Kielien oppiminen on yksi tärkeimmistä tavoitteista. Oppilaitosten väliset vaihto-ohjelmat liitetään asianmukaisesti opetussuunnitelmaan, ja ne todella tukevat ystävyyskaupunkitoimintaa. (Lättilä, 2008)

Syksyllä 2006 kaksi opiskelijaa Kouvolan Liiketalousinstituutista, Annukka Uotinen ja Heini Virtanen tulivat Vologdaan suorittaakseen kuukauden työharjoittelua. Sellaista ei kuitenkaan tapahdu kovin usein, ja tästä asiasta oli sovittu jo aikaisemmin Helsingissä, ”Venäjä-päivät” -tapahtumassa. Instituutti ja opetusministeriö kustansivat osan matkasta. Työssäoppimisjakso ulkomailla rohkaisee opiskelija käyttämään vieraita kieliä ja työskentelemään toisesta kulttuurista olevien työtoverien kanssa. (Työharjoittelu, 2006)

Myös marraskuussa 2008 Vologdan Tutkimus- ja koordinoitikeskuksen aspirantit, Vologdassa sijaitsevan Pietarin valtiollisen insinööri- ja talousyliopiston toimipisteen opettajat ja opiskelijat suorittivat harjoittelua Kymenlaakson ammattikorkeakoulussa. Tämä on jo toinen samankaltainen matka Suomeen. He osallistuivat eri aineiden oppitunteihin englannin kielellä. Oli myös järjestetty tutustumismatka Kotkaan ja Maretariumiin. Vierailijoiden mielestä matka oli tuloksellinen ja ohjaava kansainvälisen talouden opiskeluun. (Opiskelijavaihto, 2008)

6.4 Urheiluseurojen välinen yhteistyö

Urheilu on usein näkyvästi esillä ystävyyskaupunkitoiminnassa. Se myös säävuttaa suuren joukon ihmisiä eikä vaadi kovinkaan monimutkaisia järjestelyitä. Hankkeisiin voivat kuulua kaikkien lajien kilpailut.

Yhteistyöhön kuuluvat joukkueiden tai seurojen väliset vierailut, harjoitusleirit, ystävyysotteluiden pelaaminen ja yhteisten esitysten järjestäminen, esimerkiksi voimisteluryhmät.

6.5 Teknisen alan yhteistyö

Kokemuksen vaihto pidetään tosi tärkeänä sellaisilla aloilla kuten aluelämpötekniikka, vesilaitos ja muu tekninen toimi. Myös kaupunkisuunnittelu on kiinnostava ala. Delegaatiot käyvät laitoksilla ja tutustuvat käytännössä teknologioihin ja toimintajärjestelmiin.

Esimerkiksi vuoden 2006 toukokuussa Vologdan kaupunkirakentamisen ja turvallisuuden varajohtaja B. Upadyshev tapasi Kuusankosken Aluelämpö Oy:n edustajia Vologdassa. Vieraat tutustuivat Vologdagorteploset -nimiseen kunnallisyhtiön toimintaan, he tutkivat rakennusorganisaatioiden potentiaalia ja vaihtoivat kokemuksia. Aluelämpö Oy:n hallituksen puheenjohtaja Anssi Tähtinen ja saman yrityksen toimitusjohtaja Reijo Matikka huomasivat selkeät muutokset kaupungin rakenteissa, uusien rakentamisteknologioiden ja materiaalien käyttämistä. Upadyshev kommentoi tätä tapaamista erittäin hyödylliseksi ja avartavaksi molemmille osapuolelle. ("Aluelämpö Oy" vierailu, 2006)

Vuonna 2007 marraskuussa Vologdan lämpösystemien asiantuntijat kävivät vastavierailulla tutustumassa suomalaiseseen lämpötuottamiseen ja energiansäästämiseen, Kuusankosken Aluelämmitys Oy:n kutsusta.

6.6 Yritystoiminnan ja kauppasuhteiden sekä matkailusuhteiden kehittäminen

Yritystoiminnan ja kauppasuhteiden sekä matkailusuhteiden kehittämisen yhteistyömuotoihin kuuluvat yritysten väliset kontaktit ja yritysvierailut, yhteistyömahdollisuuksien kartoittaminen ja elinkeinoelämään tutustuminen sekä kansalais- ja turistimatkat ystävyyskaupungeista toiseen ja matkailualan työntekijöiden yhteistyö. Monet ryhmämatkat Vologdaan ja Pietariin tapahtuvat Suomi-Venäjä-Seuran kautta.

Esimerkiksi kesällä 2006 oli järjestetty kuntien virallisten edustajien ja paikallisten mehiläishoitajien yhteinen vierailu Vologdaan. Tämä vierailu tapahtui

vuoden 2006 ystävyyskaupunkien välisen sopimuksen nojalla. Kaiken kaikkiaan Kuusankoskelta, Kouvolasta ja Anjalankoskelta matkalle lähti 27 ihmistä, joista 15 mehiläishoitajaa kustansivat matkansa itse. Siinä oli mukana muun muassa silloisen Kuusankosken kaupungin johtaja Reijo Huttunen ja Anjalankosken Eero Mattila. (Heikkilä, 2006/2007 & Liite 6)

Myös Sari Palm, erityisopettaja ja kansanedustaja, oli delegaatiossa mukana ja sen jälkeen kirjoitti hyvin kuvaavasti omista kokemuksista Vologdan matkalta: ”Olin kuntavieraana Venäjällä Vologdassa. Matka oli kiinnostava ja monipuolinen. Vologdalla ja Kouvolalla voisi olla jatkossakin elinkeinopoliittista tarvetta tehdä yhteistyötä. Yksityisen yrityselämän ja Vologdan kaupungin viranomaisten toistensa löytämisessä pitäisi auttaa nykyistä paljon enemmän. Näin Vologdan alueen yksityinen sektorikin löytäisi kouvolaalaiset palvelut, toimijat ja yrittäjät. Vologdassa on noin 300 000 asukasta. Kaupungin kehitys on voimakkaassa kasvussa: pelkästään kaupungin rakennus- ja korjaushankkeita on tälle ja ensi vuodelle 40. Näin jo ajatuksissani pitkät junavaunuletkat vievässä parvekelasia Kouvolasta. Käyttävähän venäläiset kovin mielellään lasitettua parveketta. Kouvolan seudulla on paljon hyvää: selkeä totuus on, että näin toimien emme kaikki pysty täällä Pohjois-Kymenlaaksossa jatkamaan elinvoimaisena. Ehdotankin, että eri kuntien päättäjät pääsevät toiminnalliseen tiimiyltämistapahtumaan. Silloin kun toimitaan yhdessä, ei vain puhuta, opitaan tuntemaan toisia paremmin ja saadaan paljon enemmän aikaiseksi. Yrittäjämarkkinoinnissa näiden alueiden välillä meidän tulee tehdä vahvaa yhteistyötä. Rata yhdistää näitä paikkakuntia ja mahdollistaa kohtuulliset kulkuyhteydet. Kirjoitan kohtuulliset, onhan vielä raja- ja kuljetusmaksuissa neuvottelemisen varaa. Seutukunnan kuntien tulisi huomata, että meillä on enemmän sitä, mikä yhdistää, kuin sitä, mikä erottaa. Yhdistäköön yhteinen työ meitä. Mielestäni on oikea aika todeta, että me tarvitsemme toisiamme. Kuntaelämässäkään ei kaksoiselämä pitkälle vie: avoin, tunnustettu ja julkinen suhde on paikallaan. Silloin aikaa ei mene jatkuvasti ylimääräiseen, moninkerroin päällekkäiseen säheltämiseen.” (”Kunta-avioliitto”, Palm, 2006)

Vologdalaisessa Sanomissa tästä tapahtumasta kirjoitettiin seuraavasti: ”Ystävyyskaupunkien Kouvolan, Kuusankosken ja Anjalankosken suhde on kestänyt jo kahdenkymmenen vuoden ajan. Tämä oli mehiläishoitajien

ensimmäinen vierailu Vologdaan. He tutustuivat yhteen Kirillovin alueella sijaitsevaan mehiläistarhaan ja sen toimintaorganisaatioon. Reijo Hyttysen puheesta: ”Ystävyyskaupunkien suhde on kestänyt jo pitkään aikaan, ja sen perusteella meidät pidetään miltei Venäjän asiantuntijoina Suomessa.” Vologdan kaupungin johtaja Aleksej Jakunichev kommentoi toimintaa seuraavasti: ”Me olemme hyvin hoitaneet eri kansantalouseläinten asiantuntijoiden vaihtoon liittyvää organisointia. On paljon saavutettu koulutuksen ja lääketieteen aloilla. Ystävyyskaupunkien suhteiden ansiosta myös pienyritykset ovat nousseet jaloilleen”. Nykyään suomalaiset ja venäläiset liikemiehet solmivat sopimuksia useimmin suoraan, ilman kaupungin virallista tahoa. Myös opiskelija- ja urheilijavaihdot, sekä kulttuurialan yhteistyö ovat jatkuvasti merkittävä osa toimintaa.” (Mehiläishoitajien vierailu, 2006). Vuoden 2007 joulukuussa vastavierailuna Suomeen tulivat vologdalaiset mehiläishoitajat. Mukana oli kuusi henkilöä, jotka maksoivat matkansa itse. (Heikkilä 2006/2007)

6.7 Terveydenhuollon ja sosiaalitoimen kehittäminen ja humanitääri-apu

Terveydenhuollon ja sosiaalitoimen kehittämiseksi järjestetään asiantuntijoiden vierailuja, joissa sovitaan yhteisistä projekteista esimerkiksi tupakoinnin lopettamiseksi. Humanitaariseen avustukseen kuuluvat hoitotarvikkeiden ja välineistön lahjoitukset, tavara-avustukset muun muassa lastenkoteihin, kouluihin, sairaaloihin ja vanhainkoteihin.

Vuonna 1998 alkoi kehittyä tavarankeräys- ja avustustoiminta. Vologdaan oli toimitettu kaksi lähetystä lasten vaatteita ja kenkiä. Silloin kuljetustoimet oli hoidettu vologdalaisten toimesta. (Seppä, 2005, 90–91)

6.8 Poliisi- ja pelastuslaitosten välinen yhteistyö

Poliisi- ja pelastuslaitosten väliseen yhteistyöhön kuuluvat tutustuminen paikallisten laitosten ja organisaatioiden toimintaan, kaluston vaihtoa, asiantuntijoiden vierailuja ja toimintakulttuuriin tutustumista.

Suomalaisten poliisien ja vologdalaisten miliisien yhteistyö on alkanut jo maaliskuussa 1994. Myös Vologdan alueen ja Kymenlaakson alueen Palomies- ja pelastustoimien ystävyys-suhteet lähtivät liikkeelle vuonna 2000.

Esimerkiksi vuonna 2003 palomiesten delegaatio Kuusankoskelta, Yrjö Sarkasuo johdolla, saapui Vologdaan. Vierailun aikana oli tarkoitus vaihtaa kokemuksia ja katsoa, miten alueella tapahtuu pelastuslaitoksen ja palokunnan yhdistäminen. Vologda-alueen ja Kymenlaakson palo- ja pelastustoimen ystävyssuhteet olivat luotu jo vuonna 2000. Vuonna 2003 Kuusankosken palomiehet lahjoittivat alueen valtiollisen palotoimen hallinnolle SISU SBA/4150 paloauton. (Palokunnan vierailu Kuusankoskelta, 2003)

Myös vuonna 2005 elokuussa, Vologdan kaupunkijohtaja A. Jakunichev vastaanotti poliisidelegaatio Kouvolaan ja Kuusankoskelta. A. Jakunichev kertoi Vologdan historiasta ja taloustilanteesta. Hän myös korosti, että ystävyyskaupunkien välille on kehittynyt hyvä talous- ja kulttuurialan yhteistyö. Kouvolan rikosylikomisario Matti Pätäri kiitti vastaanotosta ja saaduista muistolahjoista. (Poliisidelegaation vierailu, 2005)

Samana vuonna syyskuussa Vologdassa vieraili Kymenlaakson pelastuslaitoksen delegaatio. Sen johdossa olivat alueen pelastuspäällikkö Veli-Matti Heininen ja Kouvolan palopäällikkö Yrjö Sarkasuo. Tarkoituksena oli kokemusten vaihto ja tutustuminen väestön suojelutoimenpiteisiin sekä keinoihin poikkeustapahtumien välttämiseen. Vierailijat tapasivat Vologdan alueen pelastusvoimien päällikön ja kävivät tutustumassa paloasemiin № 6 и № 20. (Pelastuslaitoksen delegaatio, 2005)

Myös vuoden 2007 ystävyyskaupunkien sopimuksen nojalla syyskuussa Vologdan kaupunginjohtaja A. Jakunichev tapasi Kouvolaan poliisidelegaation, joka tuli tutustumaan sisäasiainhallinnon toimintaan. Vologdan sisäasiainhallinnon johtaja Y. Rychkov ilmoitti, että suomalaiset poliisit ja venäläiset miliisit jo vaihtoivat kokemusta katu- ja nuorisorikollisuuden vähentämiseksi ja huumeiden levikin estämiseksi. Suomalaiset kiinnostuivat rikosetsintälaitoksen ja seurantalaitoksen toimintamenetelmistä. Kouvolaan poliisilaitoksen päällikkö Erkki Lehto oli ensimmäistä kertaa Vologdassa ja tunnusti, että tämä vierailu ylitti kaikki odotukset. (Poliisidelegaation vierailu, 2007)

Vuoden 2009 syyskuun lopussa yleisvenäläisen vapaaehtoisen paloyhdistyksen delegaatio vieraili Kouvolaan. Suomalainen yritys Gaia Consulting esitteli omia riskienhallintaan liittyviä ratkaisuja. Kouvolaan palopäällikön Yrjö

Sarkasuon kanssa on käsitelty mahdollisuuksia yhteistyöhön. (Paloyhdistyksen vierailu, 2009)

6.9 Kulttuureihin tutustuminen ja kulttuurivaihto

Yleensä ystävyyskaupunkihankkeet vilkastuttavat kulttuurivaihtoa. Kulttuuriyhdytetydet edistävät ystävyyskaupunkisuhteita ja vauhdittavat yhdentymisprosesseja. Ideoita kulttuurivaihdon toteutumiseen voi olla monia: teatteriesityksien järjestäminen; soittokuntien, kuorojen, tanssiryhmien esiintymiset; taidenäyttelyiden järjestäminen ja yhdistäminen; yhteisten musiikkitapahtumien järjestäminen. Myös luodaan kulttuuriperinnön säilyttämiseen liittyvät projektit.

Ystävyystoiminnan virallistettua vuonna 1985 heti seuraavan vuonna kesäkuussa suomalaiset järjestivät taidenäyttelyn Vologdassa. Työt olivat Anjalankoskelta, Kuusankoskelta ja Kouvolasta. Vuonna 1990 Vologdasta saapui neljän hengen pitsi-, koriste- ja taidekäsityöryhmä, jolle järjestettiin myyntinäyttely Kurjenmiekkassa. Myöhemmin vuonna 1998 Kuusankosken talossa järjestettiin vologdalaista pitsinäyttelyä ja Vologdan nukketeatteri "Teremok" vieraili Kuusankoskella. Isäntinä toimivat Kuusankosken päiväkotiyhdistys ja Kuusankosken kaupunki. (Seppä 2005, 92, 104)

Kulttuurivaihdon toteutumiseksi toukokuussa 2004 järjestettiin lasten ja nuorten elokuvafestivaali "Pohjoisen Freskot". Vologdalaisille katsojille esitettiin kaksi suomalaista elokuvaa: lasten fantasiasatu "Rölli" ja nuorten ongelmista kertova dokumentti "Syklomania" (Pohjoiset freskot, 2004). Samana vuonna huhtikuussa vologdalainen Tutti-yhtye, 6-9-vuotiaita viulisteja vologdalaisesta musiikkikoulusta № 4, vierailivat Kuusankoskella, Kouvolassa ja Anjalankoskella. Heille ja heidän huolto joukolleen Suomi-Venäjä-osasto järjesti vapaa-muotoisen illanvieron Myllykosken palvelukeskuksessa. Suomalaiset katsojat olivat kuulemma aivan innoissaan esityksistä. (Seppä 2005, 107)

Vuoden 2007 lokakuussa kulttuurivaihdon yhteydessä Kuusankoskella esiintyi Vologdalainen tanssikollektiivi "Elämän Puu". Vologdalaisten Suomi-kiertueen tuottavat kaikki Suomi-Venäjä-Seuran piirit yhteistyössä. (Liite 7) Myös melkein joka vuosi Vologdan alueellinen V. Gavrilinan filharmonia antaa esityksiä Suomessa. (Filharmonian esitykset).

7 KULTTUURIFOORUMIT

Venäläis-suomalaisilla kulttuurifoorumeilla on ollut myös iso merkitys kulttuuriviraston ja taiteilijaryhmien suorien partnerisuhteiden solmimisessa ja kehityksessä. Foorumien tarkoituksena on tehostaa yhteistyötä suomalaisten ja venäläisten kulttuurihenkilöiden kesken, luoda uusia yhteistyömuotoja Suomen ja Venäjän Kulttuuriministeriöiden, sekä Luoteis-Venäjän kulttuuriorganisaatioiden kesken. Foorumit järjestetään vuosittain Suomessa ja Venäjällä vuorotellen.

Suomi-Venäjä-Seura koordinoi partneritoimintaa Suomessa, ja kevästä 2004 lähtien se toimii Kulttuurifoorumien pääjärjestäjänä. Ohjaamista ja rahoittamista hoitaa opetusministeriö. Venäjän puolelta toimintaa koordinoi Venäjän Federaation kulttuuriministeriön valtion politiikan osaston johtaja Juri Aleksandrovitš Shubin. Partneritoiminnasta ja foorumeiden järjestelyistä vastaa Novgorodin alueen kulttuuri-, elokuva- ja turismikomitea. Myös suomalainen työryhmä ja venäläinen työryhmä yhdessä johtavat ja koordinoivat kulttuurifoorumitoimintaa. (Kulttuurifoorumitoiminta)

Ensimmäinen kulttuurifoorumi järjestettiin Helsingissä syksyllä 2000, toinen Novgorodissa 2001 ja kolmas Lappeenrannassa 2002. Vuonna 2003 kulttuuriväki kohtasi Pietarissa ja vuonna 2004 Turussa. Kuudes kulttuurifoorumi järjestettiin Vologdassa vuonna 2005, seitsemäs foorumi Kajaanissa vuonna 2006, kahdeksas foorumi Tverissä vuonna 2007, yhdeksäs kulttuurifoorumi järjestettiin Jyväskylässä vuonna 2008. Kymmenes juhlafoorumi järjestettiin Komin tasavallassa Syktyvkarissa 20.- 23.10.2009.

VI. Venäläis-suomalainen kulttuurifoorumi järjestettiin Vologdassa 07 - 9.9.2005. Siihen osallistui 125 venäläisedustajaa ja saman verran toimijoita Suomesta. Partnerineuvotteluissa pohdittiin 80 yhteistä hanketta. Foorumille annettiin nimeksi "Suojelija" ja se omistettiin museoalan ihmisille, jotka vaalivat museoarvoja ja kulttuurin perinteitä laajassa mielessä. Foorumin aikana pidettiin seminaareja, yhteistyöneuvotteluja, pohdittiin hankkeiden rahoitusongelmia, tutustuttiin Vologdan hallintoalueen laitoksiin ja taideryhmiin. "Kulttuuriyhteistyötä Pohjolassa" -seminaarissa käsiteltiin laajoja toimia Venäjän

pohjoisalueiden ainutlaatuisen kulttuurijäämistön säilyttämiseksi ja vaalimiseksi. Sopimuksen yhteistyöstä allekirjoittivat molempien maan kulttuuriministerit: Aleksander Sokolov ja Tanja Karpela. (Liite 8). Sokolov myös korosti suorien molemminpuolisten kontaktien merkitystä. Esimerkkinä hän käytti ystävyyskaupunkitoiminnan nojalla jo luodut taideorganisaatioiden ja koulutuslaitosten suorat sopimukset, ilman korkeimpien viranomaisten tahoa. Vologda on ehdottanut kuusi projektia liittyen pitsien näyttelyihin, kirjastojen ja teattereiden yhteistyöhön, opiskelijavaihtoon, osallistumiseen kansainvälisiin kilpailuihin. Rahoituksesta vastaavat molemmat osapuolet, Venäjä ja EU-maat.

8 TULEVAISUUDENNÄKYMÄT

Koska kaikkien uudeksi Kouvolaan yhdistyvien kuntien toiminta juridisesti päättyi vuoden 2009 lopussa, niin myös entiset ystävyyskuntakuntasuhteet päättyivät 31.12.2008. Vuoden 2009 huhtikuussa Kaupunginhallituksessa hyväksyttiin Kansainvälisen asioiden toimintasuunnitelma vuosille 2009 - 2012, jossa esitettiin ystävyyskuntasuhteiden aktivoimista uudelleen. Vuoden 2009 aikana solmittiin viralliset ystävyyskuntasuhteet entisiin ystävyyskuntiin, eli Balatonfürediin Unkarista, Mülheimiin an der Ruhr Saksasta ja Vologdaan Venäjältä. Valintaperusteina olivat muun muassa aikaisempien suhteiden toimivuus ja aktiivisuus sekä konkreettinen yhteistyö. (Kansainvälinen kaupunkien yhteistyö, 2009)

Kansainvälisen toiminnan ja yhteistyön kautta haetaan yhteyksiä ja hyötyä kaupungin palvelutoiminnan kehittämiseksi sekä kuntalaisten, yritysten ja yhteisöjen toiminnalle, haetaan kontakteja niin elinkeinoelämän että oppilaitosten hyväksi. Perinteisen kulttuuri- ja nuorisovaihdon lisäksi avainryhmiä ovat yritykset, koulut ja yhdistykset. Toiminnalla tulee olla selkeät mitattavat tavoitteet ja konkreettinen kytkentä palvelujen kehittämiseen. Toimintaan pyritään kehittämään uusia teema- ja sektorikohtaisia yhteistyömuotoja, sisältöjä ja painotuksia niin, että se palvelee muuttuneita olosuhteita. Ystävyyskuntatoiminnan tulisi olla tuloksiltaan mitattavaa ja palvella strategisten tavoitteiden toteuttamista. Vierailukohteet, harjoittelupaikat ja muut kontaktit löytyvät helpommin tutuista ystävyyskaupungeista. (Kansainvälinen Kouvola: Ystävyyskaupungit, 2009)

Paikallisilla kansainvälisillä ystävyysseuroilla on tärkeä rooli kaupungin ystävyyskuntatoiminnassa ja muussa kansainvälisessä toiminnassa, ja niiden kanssa pyritään tehdä paljon yhteistyötä.

Kansainvälistä toimintaa kehitetään EU:n ystävyyskaupunkitoiminnalle määriteltyjen tavoitteiden mukaisesti. Vuonna 2006 hyväksytyn Kansalaisten Eurooppa -ohjelman (2007 - 2013) tavoitteiden mukaista aktiivisen kansalaisuuden toimintaa edistetään ja alaohjelmien taloudellista tukea pyritään hyödyntämään teemakohtaisesti. Näissä toimenpiteissä edistetään vaihtoa ja yhteistyötä hyödyntämällä ystävyyskuntien välillä paikallistasolla luotuja yhteyksiä. Ohjelman tärkeämmät tavoitteet ovat ystävyyskuntatoiminnan käsitteen tuominen esiin: ystävyyskaupunkisuhteiden käynnistys, elvytys ja kehitys; nykyisen ystävyyskaupunkisuhteisiin liittyvän toiminnan laadun parantaminen, erityisesti kehittämällä aihekohtaista yhteistyötä ja auttamalla ystävyyskaupunkitoiminnasta paikallistasolla vastaavia henkilöitä kehittämään uusia taitoja. (Kansalaisten Eurooppa-ohjelma, 2007- 2013)

Monet projektit ja kulttuuritapahtumat jatkuvat vuodesta vuoteen. Eri alojen asiantuntijoiden delegaatiot solmivat yhteistyösopimuksia, osallistuvat projekteissa ja suunnittelevat tapaamisia ensi vuosille vastavierailujen merkeissä jo suoraan.

9 PÄÄTELMÄT

Vaikka me puhumme eri kielillä, me olemme kaikki ihmisiä, ilon ja surun koemme samalla lailla. Toivomme kestävästä rauhaa, ystävyyttä ja yhteistyötä, joka on kaikille edullinen. Kaupunkien välinen toiminta auttaa siinä huomattavasti ja lisää erilaisten ihmisten välistä ymmärrystä.

Monien vuosien aikana tulivat perinteeksi lukuisat vuosittaiset delegaatioiden vaihdot, ystävyysillanvietot. Ystävyyskaupungeissa kävi satoja ihmisiä molemmilta tahoilta: virallisia edustajia, opettajia, lääkäreitä, työläisiä ja koululaisia, urheilijoita ja artisteja, jopa teknisen alan asiantuntijoita, palomiehiä ja poliiseja.

Pääasiana ovat henkilökohtaiset kontaktit ja tuttavuus. Ne ovat keskinäisen luottamuksen ja ymmärryksen pohjalta. Ystävyyskaupunkisuhde on erinomainen tapa perehtyä kohdemaan kulttuuriin, elintapoihin ja olosuhteisiin kuten myös hallintomenettelyyn.

Neuvostoliiton romahdettua käytännön yhteistyö pääsi käyntiin, kun keskusjohtoinen järjestelmä romahti ja kanssakäyminen vapautui. Molemmat osapuolet saivat vihdoinkin olla tasavertaiset ja vapaat valitsemaan kanssakäymisen muodot ja menetelmät. Saatiin uuden vahvan perustan ystävyuden, rauhan ja kansojen välisen yhteisymmärryksen lujittamiseen, kokemuksen vaihtoon eri alueilla.

Vielä vuonna 2005 näytti siltä, että ystävyyskaupunkitoiminta on pääasiassa kuntien tehtävässä ja suhteet ovat lähinnä virallisia. Mutta yhteistyön tavoitteena on aina ollut pääseminen pois pelkästään johdon muodollisista vierailuista ja toteuttaa kansainvälisiä kontakteja eri toimijoiden yhteistyöhön käytännön tasolla.

Ystävyyskaupunkien toiminta on aina painottunut lasten ja nuorten asioihin sekä kulttuurin eri alueille. Lisäksi kaupungin eri viranomaisten ja toimijoiden yhteinen kokemuksen vaihto ja toinen toiselta oppiminen ovat olleet viime aikoina tärkeitä kansainvälisissä kontakteissa ja vierailuilla. Yksi tärkeimmistä päämääristä on ollut lasten ja nuorten kansainvälisyyskasvatus, jonka toteutumiseksi on järjestetty monta tapahtumaa, jossa eri maiden nuoret tapasivat toisia samanikäisiä. Tällä tavalla nuoret oppivat suhtautua ennakkoluulottomasti ulkomaiden kansalaisiin ja yhteiskuntaan. Myös kiinnostus kumppanimaahan voi antaa kimmokkeen vieraan kielen opiskeluun tai jopa työntekoon ulkomailla. Se on erittäin kiinnostavaa ja hyödyllistä toimintaa, jota ilman monilla nuorilla ei olisi koskaan sellaista mahdollisuutta.

Ystävyyskaupunkiyhteistyö on sisältänyt myös runsaasti kulttuurin eri alojen kontakteja ja vierailuja. Monet musiikkiryhmien, yhtyeiden ja muiden esiintyjien vierailut ovat tuoneet tutuksi eri maiden kulttuuria laajasti ja antaneet paljon iloa myös kaupungin asukkaille julkisten esiintymisten avulla, jotka on monesti järjestetty maksuttomina ulkoilmatilaisuuksina.

Myös eri maiden taidenäyttelyt tuovat tutuksi toisen kulttuurin ja ajattelutavan. Lisäksi urheiluseuroilla on ollut ystävyysotteluita ja yhteisiä turnauksia.

Ystävyyskaupunkien eri alojen viranomaisten keskeiset tapaamiset ovat hyödyllisiä tilaisuuksia kokemusten vaihtoon ja keskinäiseen oppimiseen sekä tietotaidon parantamiseen puolin ja toisin. On syntynyt kontakteja eri alojen asiantuntijoiden kesken: koulujen, päivähoidon, pelastuslaitoksen, vesihuollon, lämpötekniikan ja työväenopiston.

Ystävyyskaupunkitoiminta on koettu antoisaksi ja monella tavalla näkemyksiä laajentavaksi. Niina Heikkilä ja KSAO:n opettaja Sirpa Lätilä ovat antaneet henkilökohtaisen palautteen: ”Kokemukset ystävyyskaupungin toiminnasta, ovat yksinomaan myönteiset. Vierailujen yhteydessä kummankin kaupungin edustajat ovat saaneet monipuolisesti tutustua toistemme elämään. Kaikissa tilaisuuksissa on vallinnut sydämellinen tunnelma. Luotiin kansojen välistä ystävyyttä. Opiskelija- ja opettajavaihto on ollut tuloksellinen ja mennyt sujuvasti. Työväenopisto on ollut myös mukana. Opiskelijoita Vologdasta on myös Kouvolassa, lähinnä Liiketalouden puolella. Nuorten kansainvälinen kasvatus on tärkeä.”

Itse olen saanut ristiriitaisen vaikutelman Suomessa ja Venäjällä käydyistä haastatteluista. Vologdan vastaanotto oli erittäin epäystävällinen ja kylmä verrattuna Suomeen. Olen myös huomannut tiedon puutteen. Harvoin törmää Vologdassa ihmiseen, joka tietäisi ystävyyskaupunkitoiminnasta. On melkein mahdotonta saada minkälaista tietoa koko aiheesta, jos ei ole suhteita. Byrokratia ja vielä vanha mentaliteetti aiheuttavat vaikeuksia.

Kuitenkin ongelmista huolimatta, ja vaikka kriisivuosi ja tiukka taloustilanne rajoittavat kansainvälistä yhteistyötä, tämän toiminnan merkitystä ei saa unohtaa. Sitä on jatkettava ja löydettävä eri keinoja sen toteuttamiseksi. Uskon, että oikeissa käsissä tämä toiminta saa aikaan hyviä tuloksia ja paljon hyötyä tulevaisuudessa.

LÄHTEET

Aluelämpö Oy:n vierailu. 2006. Saatavissa:

<http://www.vologda-city.ru/news/podelilis-opytom/?searchterm=Ôèíëÿíäèÿ>
[viitattu 20.9.2009].

Delegaatio Suomeen. 22–25.10.2007. Kuva 3 & teksti. Saatavissa:

<http://vologda-oblast.ru/periodic.asp?CODE=2813&V=14&LNG=RUS>
[viitattu 12.10.2008].

Filharmonian esitykset. Saatavissa:

www.cultinfo.ru/depcult/report2008.doc [viitattu 12.12.2009].

Finlex. Laki alueiden kehittämisestä. Saatavissa:

<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/1993/19931135> [viitattu 5.1.2010].

Kansainvälinen kaupunkien yhteistyö. 2009. Saatavissa:

http://www.kouvola.fi/material/attachments/kansainvalisetasiat/5kgjMOGC5/Kv-asioiden_toimintasuunnitelma2009-2012_160408.pdf
[viitattu 25.11.2009].

Kansalaisten Eurooppa. 2010. Saatavissa:

<http://www.cimo.fi/Resource.phx/cimo/kansalaisten-eurooppa/kansalaisten-eurooppa.htx> [viitattu 15.1.2010].

Kaupunkijohtajien ja mehiläishoitajien vierailu. 2006: Saatavissa:

<http://newsvo.ru/news/2006/06/29/12:33:45.html> [viitattu 15.1.2008].

Kehittämisseminaari. 2006. Saatavissa:

<http://www.severinfo.ru/news/2288> [viitattu 3.12.2008].

Kinnunen K. & Minkkinen A. 1998. Suomi-Neuvostoliitto-Seuran Historia 1944–1974. Katsaus Suomi-Neuvostoliitto-Seuran historiaan 1975–1991. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Koivunen K., 1987. Ystävätoiminnan opas. Helsinki: Kehitysyhteistyön Palvelukeskus.

Kouvolan elinkeinot. Saatavissa:

<http://www.kouvola.fi/palvelut/tyoyrittaminenjaelinkeinot.html>

[viitattu 13.10.2009].

Kouvolan historia. Saatavissa:

<http://www.kouvola.fi/kouvolainfo/historia.html> [viitattu 13.10.2009].

Kouvolan yhdistyminen. Saatavissa:

<http://www.kouvola2009.fi/uusikouvola.html> [viitattu 13.10.2009].

http://www.kymi.ee/index2.php?option=com_content&do_pdf=1&id=40

[viitattu 13.10.2009]

Kulttuurifoorumitoiminta. 2005. Saatavissa:

<http://www.kultforum.org/kulttuurifoorumi/perusinfo.html> [viitattu 9.1.2010].

Kuusankosken historia. Saatavissa:

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Kuusankoski> [viitattu 8.11.2009].

Lücke B. & Bellocchi E. 1997. Kuntien ja kaupunkien Eurooppa: ystävyyskaupunkitoiminnan opas, Euroopan komissio. Luxemburg: Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto.

Lasten taidetapahtuma, 2003. Saatavissa:

<http://www.cultinfo.ru/pressreview/2004-10.htm> [viitattu 16.8.2008].

Nuorison rakennusleiri. 2005. Vologda. Saatavissa:

<http://vologda-oblast.ru/inform.asp?id=12293> [viitattu 12.9.2008].

Opiskelija- ja opettajavaihto. 2008. Saatavissa:

<http://vologda-oblast.ru/periodic.asp?CODE=4051&LNG=RUS/>

[viitattu 24.11.2009].

Opiskelijoiden ja opettajien vierailu. 2006. Saatavissa:

<http://www.vologda-city.ru/news/v-gosti-k-pobratimam/?searchterm=Коуволa>
[viitattu 17.9.2009].

Palm, S. Kunta-avioliitto. 2006. Saatavissa:

<http://www.saripalm.vuodatus.net/blog/169051> [viitattu 17.9.2009].

Palokunnan Kuusankoskelta vierailu. 2003. Saatavissa:

<http://newsvo.ru/news/2003/09/11/13:53:22.html> [viitattu 18.08.2008].

Paloyhdistyksen vierailu. 2009. Saatavissa:

<http://vologda.vdpo.ru/news/view/39> [viitattu 28.11.2009].

Pelastuslaitoksen delegaatio. 2005. Saatavissa:

<http://vologda-oblast.ru/inform.asp?id=13685> [viitattu 12.9.2008].

Pietari I:n koti-museo. Kuva 2. Saatavissa:

[http://ru.wikipedia.org/wiki/Файл:Domick_Petra_I_\(Vologda\).jpg](http://ru.wikipedia.org/wiki/Файл:Domick_Petra_I_(Vologda).jpg)
[viitattu 8.2.2009].

Pohjoiset freskot. Elokuva festivaali. 2004. Saatavissa:

<http://www.cultinfo.ru/cultura/2004-06/sobitiya.txt.htm> [viitattu 12.09.2008].

Poliisidelegaation vierailu. 2005. Saatavissa:

<http://newsvo.ru/news/2005/08/23/14:14:07.html> [viitattu 12.9.2008].

Poliisidelegaation vierailu. 2007. Saatavissa:

<http://www.severinfo.ru/news/10897> [viitattu 11.3.2009].

Seppä A. 2005. Rauhaa Rajalle. Suomi-Venäjä-Seuran Pohjois-Kymen osasto. Pietarin Teknillisen yliopiston kirjapaino.

Seppä, A. 2005. Rauha rajalle. Liite 2. Suomi-Neuvostoliitto-Seuran Kouvolan Kuusankosken ja Anjalankosken osastojen sekä Neuvostoliitto-Suomi-Seuran

Vologdan osaston yhteistyösuunnitelma. Suomi-Venäjä-Seuran Pohjois-Kymen Osasto.

Starikov E. 1994. Vologdan XIX loppu - XX alku. Saatavissa:
<http://www.booksite.ru/fulltext/1vo/log/da/10.htm> [viitattu 21.10.2008].

Suomen hyllyn avajaiset. 2005. Saatavissa:
<http://vologda-oblast.ru/inform.asp?id=13512> [viitattu 12.9.2008].

Tilastotiedot. Vologda. 2009. Saatavissa:
<http://vologdastat.ru:8085/digital/region13/default.aspx> [viitattu 30.10.2008].

Suomalais-venäläinen kulttuurifoorumi. 2005. Saatavissa:
<http://newsvo.ru/plots/143/2005/09/09/11:55:39.html> [viitattu 12.9.2008].
http://www.gov.karelia.ru/News/2005/09/0916_07_f.html [viitattu 12.9.2008].

Suomalaisen delegaation vierailu Vologdaan. 28 - 30.6.2006. Vologodskie novosti, 08.2006, s.2. Liite: 6.

Suomalaisten opettajien vierailu Vologdaan. 2007. Vologodskie novosti 10-16.10.2007, s.1. Liite 4.

Suomen ja Venäjän ystävyyskuntasuhteet. 2007. Liite 1. Saatavissa:
<http://www.venajaseura.com/?sc=4903&sc2=5058> [viitattu 27.09.2009].

Työharjoittelu. 2006. Saatavissa:
<http://www.severinfo.ru/news/2301> [viitattu 18.9.2009].

Valkeakosken Sanomat Oy. 1989. Ystävyyskirja. Valkeakosken kaupunki, painopaikka: Valkeakosken Kirjapaino.

VI Venäläis- Suomalainen Kulttuurifoorumi .2005. Premjer lehti. 7.9.2005. Liite: 8

Vologda-alueen päivät Oulussa. 2003. Saatavissa:

<http://newsvo.ru/news/2003/07/30/14:36:08.html> [viitattu 16.08.2008].

Vologdan historia. Saatavissa:

<http://www.vologdaobl.ru/vologda-history/> [viitattu 23.10.2008].

<http://www.vologda-oblast.ru/main.asp?V=440&LNG=RUS>

[viitattu 23.10.2008].

Vologdan kaupunkipäivä. 2008. Saatavissa:

<http://newsvo.ru/plots/282/2008/06/27/13:00:41.html> [viitattu 12.9.2009].

Vologdan koulutuslaitokset. Saatavissa:

<http://portal-vologda.ru/> [viitattu 10.6.2009].

Vologdan Kremli ja Pyhän Sofian Katedraali. Kuva 1. Saatavissa:

http://ru.wikipedia.org/wiki/Файл: Sophia_panorama_2.jpg [viitattu 8.2.2009].

Vologdan teollisuus. Saatavissa:

<http://vologda-oblast.ru/main.asp?V=3&LNG=RUS> [viitattu 13.6.2009].

<http://ru.wikipedia.org/wiki/Вологда> [viitattu 10.6.2009].

<http://www.kultforum.org/vologda2005/vologda.html> [viitattu 10.6.2009].

Vologdan XIX loppu - XX alku, väestö: Saatavissa:

<http://www.booksite.ru/fulltext/1vo/log/da/10.htm> [viitattu 21.10.2008].

Vuosisopimuksen allekirjoitus. 2008. Saatavissa:

<http://www.severinfo.ru/news/11658> [viitattu 10.9.2009].

Ystävyyskaupungit. 2009. Kansainvälinen Kouvola. Saatavissa:

<http://www.kouvola.fi/kouvolainfo/kansainvalinenkouvola/P.html>

[viitattu 8.1.2010].

Ystävyyskaupunkien päivä. 2008. Saatavissa:

<http://newsvo.ru/groups/Holidays/2008/04/25/16:07:40.html>

[viitattu 24.11.2009].

II Ystävyyskaupunkien seminaari. 2003. Pihkova. Saatavissa:

<http://regnum.ru/allnews/28163.html> [viitattu 16.08.2008].

Ystävyyskaupunkitoiminta. 2000. Saatavissa:

http://www.kulturpont.hu/letolt/alt/guide_fi.pdf [viitattu 4.12.2007].

Ystävyyttä ja tositoimia: Kuusankosken ystävyyskaupunkitoiminnan esittely.

Saatavissa:

<http://www.cimo.fi/dman/Document.phx?documentId=ai17007092012024&command=download> [viitattu 12.12.2007].

860-vuotisjuhlamatka. 2007. Saatavissa:

<http://www.vologda-city.ru/news/pobratimskim-svyazyam-razvivatsya-i-krepnut/?searchterm=Койвола> [viitattu 28.11.2009].

SUOMEN JA VENÄJÄN YSTÄVYYSKUNTASUHTEET
(suomalaisen kuntien mukaan aakkosjärjestyksessä)

Kunta Kunta Alue Vuosi
 Alajärvi Puudoinen Karjala 1992
 Alavieska Armavir Krasnodarin aluepiiri 1989
 Anjalankoski Vologda Vologdan alue 1985
 Askainen Kingisepp Leningr.alue 1988
 Eno Mujejärvi Karjala 1990
 Espoo Hatshina Leningr.alue 1968
 Espoo Sotshi Krasnodarin aluepiiri 1989
 Etelä-Savon liitto Pietari, Leningradin al.
 Evijärvi Puudoinen Karjala
 Forssa Serpuhov Moskovan alue 1964
 Haapajärvi Belomorsk Karjala 1990
 Haapavesi Belomorsk Karjala 1990
 Hamina Primorsk (Koivisto) Leningr.alue 1995
 Hamina Svetogorsk (Enso) Leningr.alue 1995
 Harjavalta Boksitogorsk Leningr.alue 1989
 Haukipudas Kronstadt Pietari 1991
 Helsinki Moskova Moskova 1954
 Humppila Serpuhov Moskovan alue 1964
 Hyrynsalmi Odintsovo Moskovan alue 1989
 Hyrynsalmi Aunus Karjala 1989
 Hyvinkää Kostroma Kostroman alue 1972
 Hämeenlinna Tver Tverin alue 1954
 Ii Kronstadt Leningr.alue 1991
 Iisalmi Kirishi Leningr.alue 1972
 Ilomantsi Mujejärvi Karjala 1990
 Ilomantsi Suojärven piiri Karjala
 Imatra Tihvinä Leningr.alue 1975
 Imatra Svetogorsk (Enso) Leningr.alue 1991
 Imatra Priozersk (Käkisalmi) Leningr.alue
 Imatra Viipuri Leningr.alue
 Imatra Pushkin Leningr.alue
 Inari Kuola Murmanskin alue 1968
 Joensuu Petroskoi Karjala 1994
 Joutseno Sovetski (Johannes) Leningr.alue
 Juankoski Prääsä Karjala 1990
 Juuka Suojärvi Karjala 1990
 2
 Juupajoki Pushkino Moskovan alue
 Jyväskylä Jaroslavl Jaroslavl in alue 1966
 Jämsä Rostov Jaroslavl in alue 1989
 Jämsänkoski Kontupohja Karjala 1989
 Järvenpää Volhov Leningr.alue 1961
 Kajaani Donin Rostov Rostovin alue 1956
 Kalajoki Armavir Krasnodarin aluepiiri 1989
 Kangasniemi Harlu Karjala 1994

Kannus Ustjuzhna Vologdan alue 1994
Karjaa Podolsk Moskovan alue 1988
Karkkila Kashira Moskovan alue 1985
Karttula Äänisenrannan piiri Karjala 1989
Kauniainen Gagarinin kaup.os. Moskovan kaup. 1990
Kemi Volgograd Volgogradin alue 1954
Kemijärvi Kantalahti Murmanskin alue 1988
Keminmaa Apatity Murmanskin alue 1989
Kerava Vladimir Vladimirin alue 1985
Kesälahti Sortavala Karjala 1988
Keuruu Uglitsh Jaroslavlın alue 1988
Kiiminki Kronstadt Pietari 1991
Kitee Sortavala Karjala 1988
Kiukainen Boksitogorsk Leningr.alue 1989
Kiuruvesi Toksovo Leningr.alue 1989
Kokkola Kostamus Karjala 1998
Konnevesi/lukio Borokin koulu 1991
Kontiolahti Vepsän volosti Karjala 1995
Korpilahti Rostov Jaroslavlın alue 1989
Kortesjärvi Puudoinen Karjala
Kotka Kronstadt Pietari 1993
Kouvola Vologda Vologdan alue 1985
Kuhmo Kostamus Karjala 1986
Kuivaniemi Kronstadt Pietarin kaup. 1991
Kuopio Pihkova Pihkovan alue 1966
Kuopio Konevitsan luost. Karjala 1992
Kuopio Pitkäranta Karjala 1992
Kuusamo Louhi Karjala 1989
Kuusankoski Vologda Vologdan alue 1985
Kärsämäki Belomorsk Karjala 1990
Lahti Kaluga Kalugan alue 1994
Lappajärvi Puudoinen Karjala 1992
Lappeenranta Klin Moskovan alue 1966
Lappeenranta Viipuri Leningr.alue 1987
Lappeenranta Leningradin alue 1988
Laukaa Pereslavl-Zalesskij Jaroslavlın alue 1988
Lehtimäki Puudoinen Karjala
Lemu Kingisepp Leningr.alue 1988
Lieksa Segezha Karjala 1989
Lieto Pavlovsk Pietarin kaup. 1990
Lohja Shtshjolkovo Moskovan alue 1997
Loimaa Staraja Russa Novgorodin alue 1988
Loimaan kunta Staraja Russa Novgorodin alue 1988
Längelmäki Pushkino Moskovan alue
Maarianhamina Lomonosov Pietarin kaup. 1961
Masku Kingisepp Leningr.alue 1986
Mellilä Staraja Russa Novgorodin alue 1988
Mikkeli Luga Leningr. alue 1966
Muonio Poljarnyje Zori Murmanskin alue 1997
Mänttä Staryj Oskol Belgorodin alue 1988
Naantali Kirovsk Leningr. alue 1975

Nakkila Boksitogorsk Leningr.alue 1989
 Nivala Armavir Krasnodarin aluepiiri 1989
 Nokia Orel Orelin alue 1967
 Nousiainen Bolshelutskin kylä 1986
 Nousiainen Kingisepp Leningr.alue 1986
 Nurmes Segezha Karjala 1989
 Närpiö Roshtshino (Raivola) Leningr. alue 1992
 Orivesi Pushkino Moskovan alue
 Oulainen Karhumäki Karjala 1998
 Oulu Arkangeli Arkangelin alue 1993
 Paimio Zelenogorsk (Terijoki) Pietarin kaup. 1991
 Paltamo Pitkäranta Karjala 1989
 Parainen Tshudovo Novgorodin alue 1969
 Parikkala Lahdenpohjan piiri Karjala 1990
 Pieksämäki Shuja Ivanovon alue 1969
 Pielavesi Salmi Karjala 1992
 Piikkiö Johannes (Sovetski) Leningr. alue 1992
 Pirkanmaan liitto Nizhni Novgorodin alue 1998
 Pohjanmaan liitto Vsevolozhskin piiri Leningr.alue 1998
 Pudasjärvi Kronstadt Pietari 1991
 Pudasjärvi Louhi, Pääjärvi Karjala 1996
 Pulkki Kemi Karjala 1991
 Punkalaidun Sakkola (Gromovo) Leningr.alue 1994
 Puolanka Aunus Karjala 1989
 Pyhäjärvi Belomorsk Karjala 1990
 Pyhäntä Kemi Karjala 1990
 Pyhäselkä Sortavala, Värtsilän kylä Karjala 1991
 Raahe Tsherepovets Vologdan alue 1968
 Raisio Kingisepp Leningr.alue 1975
 4
 Rauma Kolpino Pietarin kaup. 1965
 Rautalampi Äänisenrannan piiri Karjala 1989
 Rautjärvi Lahdenpohja Karjala 1990
 Reisjärvi Belomorsk Karjala 1990
 Riihimäki Gus-Hrustalnyj Vladimirin alue 1960
 Ristijärvi Aunus Karjala 1989
 Rovaniemi Murmansk Murmanskin alue 1965
 Rusko Kingisepp Leningr.alue 1986
 Ruukki Kemi Karjala 1991
 Rääkkylä Sortavala Karjala
 Saari Lahdenpohja Karjala 1990
 Salla Poljarnye Zori Murmanskin alue 1997
 Salla Kovdor Murmanskin alue 1990
 Salo Rzhev Tverin alue 1969
 Savonlinna Torzhok Tverin alue 1968
 Savukoski Jona (Kovdor) Murmanskin alue 1994
 Seinäjoki Velikie Luki Pihkovan alue 1960
 Sievi Armavir Krasnodarin aluepiiri 1989
 Siilinjärvi Kamennogorsk Leningradin alue 1998
 Siikajoki Kemi Karjala 1991
 Sodankylä Kuola Murmanskin alue 1968

Soini Puudoinen Karjala
Somero Protvino Moskovan alue 1989
Sonkajärvi Valamo Karjala 1990
Sotkamo Karhumäki Karjala 1989
Suolahti Borovitshi Novgorodin alue 1969
Suomussalmi Kalevalan piiri Karjala 1989
Suonenjoki Äänisenrannan piiri Karjala 1989
Taipalsaari Uuras (Vysotsk) Leningr.alue
Taivalkoski Louhi, Tshupa Karjala 1989
Tampere Nizhnij Novgorod Nizhn.Novgor.alue 1994
Tervo Äänisenrannan piiri Karjala 1989
Tohmajärvi Sortavala Karjala 1988
Tornio Kirovsk Leningr.alue 1967
Turku Pietari Pietari 1953
Turku Kaliningrad Kaliningralue 2005
Tuupovaara Mujejärvi Karjala 1990
Tuusniemi Prääsä, Nuosjärvi Karjala 1990
Tuusula Vidnoe Moskovan alue 1987
Urjala Serpuhov Moskovan alue 1964
Uudenmaan liitto Moskovan alue
Uukuniemi Lahdenpohja Karjala 1990
Uusikaupunki Novgorod Velikij Novgorodin alue 1965
Vaala Pitkäranta Karjala 1989
Vaasa Aunus (Olonets) Karjala 1995
Vahto Kingisepp Leningr.alue 1986
Valkeakoski i Sokol Vologdan alue 1969
Valtimo Suojärvi Karjala 1990
Vammala Kashin Tverin alue 1969
Vantaa Kineshma Ivanovon alue 1969
Varkaus Petroskoi Karjala 1965
Varpaisjärvi Tshalnan kylä Karjala 1990
Varpaisjärvi Prääsä Karjala 1990
Velkua Kingisepp Leningr.alue 1988
Vesanto Äänisenrannan piiri Karjala 1989
Vimpeli Puudoinen Karjala 1992
Virtasalmi Rautu (Sosnovo) Leningr.alue
Vuolijoki Pitkäranta Karjala 1989
Värtsilä Sortavala Karjala 1988
Värtsilä Värtsilä Karjala 1989
Yli-Ii Kronstadt Pietari 1991
Ylikiiminki Kronstadt Pietari 1991
Ylivieska Armavir Krasnodarin aluepiiri 1989
Ylöjärvi Vyshnij Volotshok Tverin alue 1994
Äänekoski Siestarjoki (Sestroretsk) Leningr. alue 2005

”Suomi-Neuvostoliitto-Seuran Kouvolan Kuusankosken ja Anjalankosken osastojen sekä Neuvostoliitto-Suomi-Seuran Vologdan osaston yhteistyösuunnitelma”.

Ystävyyssseurojen Vologdan, Kouvolan, Kuusankosken ja Anjalankosken osastot ovat sopimuksensa mukaan ilmaisseet halunsa tehdä yhteistyösopimuksen.

Tämän suunnitelman mukaan:

1. Ystävyyden ja hyvien naapuruussuhteiden lujittamiseksi tehdään yhteistyösopimus vuosiksi 1989–1990
2. Vaihdetaan valtuuskuntia
3. Kouvola, Kuusankosken ja Anjalankosken osastot ottavat vastaan
 - 30 hengen koululaisryhmän 5 päivän ajaksi lokakuussa 1989. Ryhmään sisältyy painijoita
 - rautatieläisiä ja huonekaluyhtymä Progressia edustavan 10 hengen ay-valtuuskunnan 5 päivän ajaksi alkaen 1.12.1989.
 - NL-Suomi-Seuran Vologdan osaston 5 hengen delegaation 5 päivän ajaksi tammi-maaliskuussa 1990
 - 30 hengen turistiryhmän 5 päivän ajaksi elo-syyskuussa 1990
 - 10 hengen urheiluryhmän 5 päiväksi syyskuussa 1990
4. Ystävyyssseuran Vologdan osasto ttaa vastaan
 - Kouvolan, Kuusankosken ja Anjalankosken kaupunkien koululaisryhmän 30 henkeä 5 päivän ajaksi huhtikuussa 1990
 - 30 hengen turistiryhmän 5 päivän ajaksi kesäkuussa 1990
5. Lokakuussa 1990 Vologdan osasto pitää pitsien ja koriste-esineiden myyntinäytteen Kouvolaissa. Kuusankoskella ja Anjalankoskella. Saapuu 6 hengen delegaatio 6 päivän ajaksi.
6. Osapuolet ilmaiseva olevansa valmiit edistämään tämän suunnitelman toteuttamista kuten valtuuskuntien ja turistiryhmien vaihtoa valuutattomalta pohjalta.

NL-Suomen-Seuran Vologdan osaston puheenjohtaja N.A. Andronov

SN-seuran Kuusankosken osaston pj Seppo Simpura

SN-seuran Anjalankosken os. pj

SN-seuran Kouvolan os. pj Tuomo Saarinen

Ystävyyskaupunkien viralliset toimintasuunnitelmat 2003 – 2009

SOPIMUS

Vologdan (Venäjä), Anjalankosken, Kuusankosken ja Kouvolan välisestä yhteistyöstä vuodelle 2003.

Venäjän puoli järjestää:

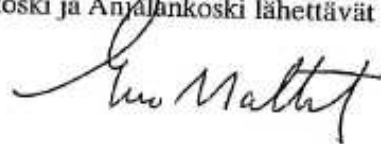
1. Kaksi tai neljä edustajaa Vologdasta Anjalankoskelle, jotka osallistuvat maailmanmestarin ja Olympiavoittajan Heikki Hasun patsaan paljastustilaisuuteen ja urheilukilpailuun 30.01-01.02. 2003.
2. Paloautojen vaihto Kuusankosken ja Vologdan palokuntien välillä huhtikuussa 2003.
3. Yhdistetty taidenäyttely Vologdan lasten taidekoulun ja Kuusankosken lasten taidekoulun kesken toukokuussa 2003.
4. Kouvola kutsuu kaksi edustajaa Vologdasta osallistumaan Kouvolan 80-vuotisjuhille 22.08.-25.08. 2003.
5. Kirjailija Vasili Belovin vierailu Kuusankoskella, ajankohta sovitaan myöhemmin.

Suomen puoli järjestää:

1. Syys-lokakuussa 2003 johdon kouluttamisen asiantuntijoiden ryhmä (5-7 henkilöä) Vologdaan. Ryhmä työskentelee kehittääkseen opiskelijoiden ja opettajien vaihtoa koulutuslaitosten välillä pitkällä aikavälillä. (Siirretty vuoden 2002 sopimuksesta)
2. Oulussa järjestettävien "Vologdan alueen päivien" aikana järjestetään tapaaminen johon osallistuvat ystävyysalueiden ja -kaupunkien johtajat. Kouvolan, Anjalankosken ja Kuusankosken edustamisen hoitaa Kuusankoski, joka samalla vastaa em. kaupunkien messuesittelystä. 31.07.-03.08.2003.
3. Elokuussa (13.-16. 2003) järjestetään Pihkovassa, Venäjällä, Suomen ja Venäjän ystävyyskaupunkien II kokous, johon Kuusankoski ja Anjalankoski lähettävät kumpikin yhden edustajan.

Sopimuksen vakuudeksi:

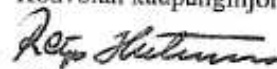
Aleksei Jakunichev
Vologdan kaupungin pormestari

Eero Mattila
Anjalankosken kaupunginjohtaja

Aimo Ahti
Kouvolan kaupunginjohtaja

Reijo Huttunen
Kuusankosken kaupunginjohtaja

TOIMINTASUUNNITELMA
Vologdan, Anjalankosken, Kouvolan ja Kuusankosken välinen
yhteistyö vuonna 2004

Tutti-orkesterin vierailu

Tutti-nuorisoyhtyeen vierailu sisältää esiintymisiä ja konsertteja koululaisille ja muulle yleisölle (mm. Kuusankosken veteraanijuhlissa sekä Kuusankosken ja Anjalankosken kouluilla). Lisäksi yhtyeen jäsenet tutustuvat musiikinopetukseen Suomessa: mm. musiikki-luokkien toiminnan esittelyä ja vierailu Pohjois-Kymen musiikkiopistolla.

Sivistystoimen yhteistyö

Opettajien vierailu Vologdaan ja/tai vologdalaisten opettajien vierailu tänne. Ohjelmaan liitetään myös tutustumista eri oppilaitoksiin Anjalankoskella ja Kouvolassa. Myöhemmin myös mahdollisesti opiskelijavaihtoa.

Kansalais-/työväenopistojen venäjän opiskelijoiden vierailu Vologdaan

Anjalankosken kansalaisopiston venäjän opiskelijoiden matka Vologdaan, johon osallistujia mahdollisesti myös Kouvolasta ja Kuusankoskelta. Mukana ainakin Anjalankoskelta myös kaupungin ja sivistystoimen virallisia edustajia.

Musiikkimaalausprojektin töiden näyttelyt

Vologdan ja Kuusankosken kuvataidekouluissa ja päiväkodeissa toteutetun musiikki-maalauksen projektin töiden näytteille asettaminen rinnakkain Vologdassa ja Kuusankoskella, jolloin voidaan vertailla mm. työtapoja eri kulttuureissa.

Vologdan duuman edustajien vierailu

Järjestelyissä on mukana Anjalankoski, Kouvola ja Kuusankoski.

Suunnitelman hyväksyminen:

Aleksei Jakunichev
 Vologdan kaupunginjohtaja

Eero Mattila
 Anjalankosken kaupunginjohtaja

Aimo Ahti
 Kouvolan kaupunginjohtaja

Reijo Huttunen
 Kuusankosken kaupunginjohtaja

TOIMINTASUUNNITELMA
Vologdan, Anjalankosken, Kouvolan ja Kuusankosken välinen
yhteistyö vuonna 2005

Ystävyysuhteiden 20-vuotismerkkivuosi

Vologdan ystävyysuhteiden 20-vuotismerkkivuoden huomioidaan vierailulla Vologdasta Suomeen ja myös päinvastoin.

Musiikkiluokkien vierailu

Kuusankosken musiikkiluokkien oppilasryhmä tekee vierailumatkan Vologdaan, mikä on vuonna 2004 toteutetun vologdalaisen Tutti-yhtyeen vierailun vastavierailu. Mukaan lähtee nuoria myös Kouvola ja Anjalankoskelta.

Suomi-osasto Vologdan kirjastoon

Vologdan kirjastoon rakennetaan yhdessä Oulun lääninhallituksen ja muiden Vologdan alueen ystävyyskuntien kesken Suomea, sen kulttuuria sekä ystävyyskaupunkiyhteistyötä esittelevä osasto. Osaston yhteyteen sijoitetaan myös suomalaista kirjallisuutta.

Anjalankosken kaupungin 30-vuotisjuhlat

Anjalankosken kaupungin 30-vuotisjuhliin kutsutaan Vologdasta 3 virallista edustajaa ja suunnistusjoukkue Sippu-Jukola-tapahtumaan 15.-19.6.2005

Opetustoimen yhteistyö

Yhteistyötä opetuslalla kehitetään edelleen. Järjestetään koululais-, opiskelija- ja opettajavaihtoa Vologdan ja ystävyyskaupunkien koulujen kesken.

Työväenopiston yhteistyö

Kuusankosken työväenopistolle pyritään saamaan muutaman päivän ajaksi joku henkilö Vologdasta opettamaan työväenopiston kädentaitoihin liittyvän kurssin yhteydessä jotakin perinteistä venäläistä tekniikkaa.

Nuorison rakennusleiri

Vologdassa järjestetään nuorten rakennusleiri, jonka yhteydessä rakennetaan lasten leikkipuiston yhteyteen tulevia rakennelmia yms. Projektin voi osallistua Suomesta 10 – 15 nuorta iältään n. 14 – 16 vuotta. Majoitus perheissä. Ohjelmassa olisi myös mm. illanviettoja ja tutustumista Vologdan alueeseen. Projektin haetaan EU:n tukea.

Lasten taideprojektin jatkaminen

Aiemmin on toteutettu suomalais- ja venäläislasten yhteinen ns. musiikkimaalausprojekti sekä sitä koskevat näyttelyt Vologdassa ja Kuusankoskella. Projektista saatujen hyvien kokemusten takia jatketaan kuvataiteeseen liittyvää yhteistyötä, jossa mukana on mm. kuvataidekoulujen, päiväkotien ja ala-asteiden lapsia sekä Suomesta että Venäjältä.

Suunnitelman vakuudeksi:

Aleksei Jakunichev
 Vologdan kaupunginjohtaja

Aimo Ahti
 Kouvolan kaupunginjohtaja

Eero Mattila
 Anjalankosken kaupunginjohtaja

Reijo Huttunen
 Kuusankosken kaupunginjohtaja

KANSAINVÄLISTÄ TOIMINTAA 2006

Vologda

Delegaatioiden vaihto

Kaupunginjohtajat ja Anjalankosken Kouvolan ja Kuusankosken kaupunkien edustajat vierailevat Vologdassa (7-8 henkilöä).

Kuusankoski kutsuu Vologdan paikallishallinnon edustajia (7-8 henkilöä) Kuusankoskelle kaupungin 85-vuotisjuhliin.

Vierailujen ajankohdasta sovitaan myöhemmin.

Liike-elämän ja kulttuurialojen yhteistyö

Vologdan hallinnon edustajat vierailevat Kuusankoskella marras-joulukuussa 2006 (3-4 henkilöä).

Vierailun aikana tutustutaan etiketin eroihin ja erityispiirteisiin, delegaatioiden vastaanottamisääntöihin sekä juhlatilaisuuksien ja messujen järjestämiseen Kouvolan Seudun Mehiläishoitajain yhdistyksen edustajat vierailevat Vologdassa mehiläisharrastajien vieraana kesä-elokuussa 2006. Tarkoitus on vaihtaa kokemuksia mehiläisten kasvatuksesta mehiläistarhoissa.

Opetustoimen yhteistyö

Suomalaiset opettajat (4 henkilöä) vierailevat Vologdassa lokakuussa 2006 tutustumassa erilaisiin kouluihin ja koulutukseen Venäjällä.

Pitkäkestoinen projekti oppilasvaihdossa: Joka vuosi kaksi nuorta Vologdasta opiskelee Kouvolan seudun ammattiopistossa.

Korkeamman asteen oppilasdelegaatio Vologdasta vierailee ystävyyskaupungeissa tutustumassa koulutusjärjestelmään ja solmimassa kontakteja oppilasjärjestöjen kanssa maaliskuussa 2006.

Musiikkiluokkien vierailu

Kuusankosken musiikkiluokkien ryhmä vierailee huhti-toukokuussa Vologdassa vastavierailulla Tutti-orkesterin esiintymiselle 2004. Oppilaita Kouvolasta ja Anjalankoskelta on myös mukana (siirto vuoden 2005 ohjelmasta).

Nuorison rakennusleiri

Nuorison rakennusleirille Vologdassa v. 2005 osallistuneet nuoret vierailevat Suomessa. Noin kymmenen 14-16-vuotiaista nuorta osallistuu projektiin. Majoitus järjestetään perheissä. Vierailun ajankohdasta sovitaan myöhemmin.

Lasten taideprojektin jatkaminen

Lasten piirustusten näyttely Vologdassa ja Kuusankoskeilla. Maalausten teemat: Joulun ja uuden vuoden lomien lasten silmin, kotimaan luonto. Projekti toteutetaan lasten kuvataidekoulussa, päiväkodeissa ja peruskouluissa sekä Suomessa että Venäjällä. Näyttelyssä on mahdollisuus verrata eri tyylisiä tauluja toisen kulttuurin tauluihin.

Muut maat

Euroopan kulttuurikaupunki 2010 valmistelukonferenssi "Twins 2010"

Ruhrin alueen 53 kaupunkia, niiden mukana myös Mülheim, hakevat Essenin johdolla Euroopan kulttuuripääkaupungin titteliä vuodelle 2010. Twins 2010 konferenssi järjestetään Essenin ympäristössä 3. - 4.2.2006 valmistelemaan tätä hanketta. Tapahtuman tarkoituksena on varmistaa mahdollisuuksia kulttuuripääkaupunki valinnalle. Hankkeen visiona on aktiivinen ja luova

TOIMINTASUUNNITELMA 2007**Vologdan, Anjalankosken, Kouvolan ja Kuusankosken välinen yhteistyö****Opetustoimen yhteistyö**

Opetus- ja koulutoimen yhteistyötä on tarkoitus jatkaa edelleen. Vuonna 2007 on suomalaisia opettajia on kutsuttu vieraillemaan Vologdassa tarkoituksena tutustua erilaisiin kouluihin ja koulutukseen Venäjällä. Ryhmään otetaan edustajia kaikista suomalaisista ystävyyskaupungeista. Pitkäkestoinen projekti oppilasvaihdossa jatkuu edelleen Kouvolan seudun ammattiopistossa. Oppilaitoksessa opiskelee nuoria Vologdasta ja heille järjestetään harjoittelujaksoja Suomessa.

Nuorison rakennusleiri

Nuorison rakennusleirille Vologdassa v. 2005 osallistuneita nuoria vieraillee Suomessa vuoden 2007 aikana. Noin kymmenen 14-16-vuotiasta nuorta osallistuu projektiin. Majoitus järjestetään suomalaisissa perheissä. Vierailun ajankohta olisi mieluummin kesällä. Ohjelman järjestelyvastuu jaetaan suomalaisten ystävyyskaupunkien kesken.

Liike-elämän yhteistyö

Liike-elämän yhteistyötä jatketaan yrittäjien vierailuilla puolin ja toisin kiinnostuksen ja halukkuuden mukaan. Suomalaiset ystävyyskaupungit ovat mukana kontaktien luomisessa mukana tarpeen mukaisesti.

Poliisitoimen yhteistyö

Yhteistyö Kouvolan kihlakunnan poliisilaitoksen ja Vologdan alueen poliisitoimen kanssa jatkuu molemmin puolin kiinnostuksen mukaan. Vierailujen ajankohdat sovitaan yhteisesti.

Vologdan 860-vuotisjuhlit

Vologdan kaupungin 860-vuotisjuhliin 27.6.2007 osallistuu edustajia suomalaisista ystävyyskaupungeista. Kyseisen juhlan aikaan Vologdaan on suunnitteilla myös kansalaisympäristömatka paikallisen Suomi-Venäjä –seuran toimesta, joten mahdollisesti matka voidaan hoitaa yhteisjärjestelyin seuran kanssa.

Mehiläishoitajien vastavierailu

Vuonna 2006 Vologdaan tehtiin mehiläishoitajien vierailu yhdessä virallisen kuntadelegaation kanssa. Projekti jatkuu vuonna 2007, jolloin 6 – 8 venäläistä mehiläishoitajaa vieraillee kesän 2007 aikana ystävyyskaupungeissa Suomessa. Pääasiallisen järjestelyvastuun hoitaa Kouvolan Seudun Mehiläishoitajayhdistys.

Lasten taideprojektin jatkaminen

Lasten piirustus- tai maalausprojektia voidaan jatkaa halukkuuden mukaan, jolloin erilaiset kulttuurit tulevat esille myös tällä tavalla ja nuoret tutustuvat toiseen maahan kuvataiteen avulla. Teemoina voisi olla esimerkiksi joulu ja uudenvuoden lomat lasten silmin taikka kotimaan luonto. Projekti voidaan toteuttaa lasten kuvataidekoulussa, päiväkodeissa ja/tai peruskouluissa sekä Suomessa että Venäjällä. Tehtyjä töitä laitetaan esille pienimuotoisissa näyttelyissä molemmissa maissa.

Suunnitelman vakuudeksi:

Aleksei Jakunchev
Vologdan kaupunginjohtaja

Aimo Ahti
Kouvolan kaupunginjohtaja

Eero Mattila
Anjalankosken kaupunginjohtaja

Reijo Huttunen
Kuusankosken kaupunginjohtaja

TOIMINTASUUNNITELMA 2008**Vologdan, Anjalankosken, Kouvolan ja Kuusankosken välinen yhteistyö****Virallisten delegaatioiden vierailut**

Vuoden 2008 tehdään virallisen johdon edustajista koostuvan delegaation vierailu sekä Vologdasta Suomeen että päinvastoin. Vierailuihin voi osallistua sekä poliittista että virkamiesjohtoa molemmista maista. Kouvolasta tehdään kaupunginjohtajan johdolla erityisesti logistiikka- ja rautatieasioita koskeva vierailu Vologdaan.

Opetustoimen yhteistyö

Opetus- ja koulutoimen yhteistyötä on tarkoitus jatkaa edelleen. Koska syksyllä 2007 oli ohjelmassa suomalaisen ryhmän vierailu Vologdassa, niin vuonna 2008 tulisi vastavierailu Vologdasta Suomeen päin, jolloin ryhmä vieraillee kaikissa kolmessa suomalaisessa ystävyyskaupungissa ja tutustuu opetustoimeen ja eri kouluihin.

Opiskelijayhteistyö jatkuu Kouvolan seudun ammattiopiston kanssa. Vologdalaiset nuoret voivat hakeutua, erillishaun kautta, opiskelemaan ammattiopiston Liiketalouden koulutusohjelmiin sekä työssäoppimaan alueen yrityksiin. Ammattiopiston opiskelijoilla on myös mahdollisuus suorittaa työssäoppimisjaksoja Vologdassa. Opettajavaihtoa Vologdan ja Suomen välillä pyritään jatkamaan.

Liike-elämän yhteistyö

Liike-elämän yhteistyötä jatketaan yrittäjien vierailuilla puolin ja toisin kiinnostuksen ja halukkuuden mukaan. Suomalaiset ystävyyskaupungit ovat mukana kontaktien luomisessa mukana tarpeen mukaisesti.

Poliisitoimen yhteistyö

Yhteistyö Kouvolan kihlakunnan poliisilaitoksen ja Vologdan alueen poliisitoimen kanssa jatkuu molemmin puolin kiinnostuksen mukaan. Vierailujen ajankohdat sovitaan yhteisesti.

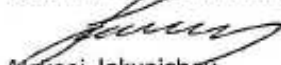
Mehiläishoitajien vierailu

Mehiläishoitajien yhteistyö jatkuu siten, että suomalaisia mehiläishoitajia vierailisi Vologdassa yhteisesti sovittavana ajankohtana vuoden 2008 aikana. Yhteistyö on jatkoa vuonna 2006 Vologdaan ja vuonna 2007 Kouvolan seudulle suuntautuneille vierailuille. Pääasiallisen järjestelyvastuun Suomen puolella hoitaa Kouvolan Seudun Mehiläishoitajayhdistys.

Venäjän kielen opiskelijoiden vierailu

Työväenopistojen venäjän opiskelijoista koostuvan ryhmän toivotaan tulevan vierailulle Vologdaan, jolloin ryhmän jäsenet voivat käytännössä harjoitella venäjän kieltä ja tutustua venäläiseen kulttuuriin. Ryhmään otetaan mukaan sekä Anjalankosken, Kouvolan että Kuusankosken työväen- tai kansalaisopistojen opiskelijoita, jotka pääosin huolehtivat itse matkan kustannuksista.

Suunnitelman vakuudeksi:

Aleksei Jakunichev
Vologdan kaupunginjohtaja

Aimo Ahti
Kouvolan kaupunginjohtaja

Eero Mattila
Anjalankosken kaupunginjohtaja

Lauri Lamminmäki
Kuusankosken kaupunginjohtaja

Suomalaisten opettajien vierailu Vologdaan 2.-5.10.2007

ВИЗИТЫ

Дружим городами

НА ПРОШЛОЙ НЕДЕЛЕ Вологду посетила делегация педагогов из Финляндии.

В малом зале заседаний городской Думы состоялась встреча финских гостей с заместителем главы города - начальником департамента гуманитарной политики А.В. Курочкиным и педагогами - руководителями муниципальных образовательных учреждений областного центра. Александр Владимирович тепло приветствовал членов делегации из Финляндии и отметил, что многолетнее сотрудничество между городами-побратимами Вологды и Куусаанкоски, Коуволы и Аньяланкоски очень плодотворно. Оно переживает в настоящее время новый этап обновления и укрепления. Взаимоотношения вышли из тесных рамок дружбы муниципалитетов на профессиональный уровень.

После показа фильма-презентации о Вологде начальник управления образования департамента

гуманитарной политики администрации г. Вологды Е.И. Воробьева дала развернутую характеристику работы дошкольного и школьного образования в Вологде.

- Практически вся система образования в городе бесплатная, - сказала Елена Ивановна. - Она охватывает всех юных жителей областного центра. Вам предстоит увидеть те учебные заведения,

где руководители были ранее у вас в гостях. У нас с вами общие цели и задачи - образовательные и социальные. Существуют у нас проблемы с наркоманией и алкоголем. Правда, Вологда в этом смысле регион более благополучный по сравнению с другими. Профилактика вредных привычек у подростков - одна из наиболее важных наших задач. Активно развивается про-

фильное и предпрофильное обучение, раннее выявление способностей у детей, ориентация на определенные профессии. Учебный процесс внедряется масса развивающих программ и проектов. Одним из ведущих здесь мы считаем социокультурный проект «Истоки». Его содержание полностью основано на местном материале. Несколько лет назад начали экспери-

мент по ЕГЭ. Теперь способом ЕГЭ выпускники могут сдавать практически все школьные предметы. Принимаем участие в приоритетном национальном проекте «Образование». В последние годы у нас растет рождаемость, это требует расширения сети дошкольных детских учреждений.

- Наш совет директоров школ города Вологды создан для выявления общих проблем, оказания действия школам и проведения различных экспертиз, - сказал председатель этого совета А. Г. Бажин, директор школы №5. В процессе плодотворного сотрудничества с органами местного самоуправления постепенно решаем проблемы наших педагогов: жилищные, производственные и другие.

Руководитель финской делегации Нина Хейккиля отметила, что она уже третий раз приехала в наш город, и каждая подобная встреча весьма полезна для обеих сторон. Данный визит закрепит отно-

шения между педагогами городов-побратимов.

- Нам очень нравятся ваши проекты - «Дружим с природой», «Истоки», - сказала Хейккиля. - У меня растут дети школьного возраста, и все это мне очень интересно. У нас еще не настолько развиты школьные программы. Мы давно, с 1990-х годов стали настоящими друзьями и передадим ваш опыт своим коллегам и на этот раз.

Преподаватель английского языка из Куусаанкоски Зав-Рита Хукканен особенно заинтересовалась преподаванием у нас иностранных языков. Ее коллега, бывшая россиянка Татьяна Лайтинен преподает в этом же городе русский язык.

Вслед за финскими педагогами в Вологду прибыла вторая часть делегации из коммерческого института г. Коуволы. Все они побывали с целью обмена опытом в вологодских школах №№ 1, 10, 15, 16, в гимназии № 2, в кооперативном техникуме, в Вологодском филиале Санкт-Петербургского инженерно-экономического университета, в МОУ ДОД «Дворец творчества детей и молодежи».

Татьяна ОХОТНИКОВА.
Фото Марины СОКОЛОВОЙ.

*lähde: "Vologodskie novosti", 2007
10-16 lokakuuta, s.1*

Opetustoimen yhteistyötä koskeva Vologdan matka 1.-6.10.2007

Opetustoimen yhteistyötä koskeva Vologdan matka 1. – 6.10.2007

Osallistujat:

Eevariitta Hukkanen, opettaja, Keskustan koulu
 Tanja Laitinen, opettaja, Kuusaan lukio
 Niina Heikkilä, yhteys sihteeri, Kuusankosken kaupunki/Keskushallinto

Matkalla mukana 3.10. – 6.10. myös:

Eeva Sahlman, opetusalojohtaja (palvelujen opetusala), Kouvolan seudun ammattiopisto
 Pia Kemppi, koulutuspäällikkö (liiketalous), KSAO
 Sirpa Lätilä, tuntiopettaja (liiketalous), KSAO

Matkajärjestelyt ja ohjelma:

Kuusankoskelaiset matkustivat Vologdaan junalla, ensin Kouvolasta Pietariin, jonne saavuttiin iltapäivällä. Yöjuna Vologdaan lähti illalla n. klo 20.00 ja Vologdaan saavuttiin tiistaina aamulla n. klo 9.00. Kouvolan seudun ammattiopiston opettajat saapuivat lentäen vasta illalla keskiviikkona, jolloin tavattiin illallisella. Paluumatka tehtiin samoilla junilla eli ensin Vologda-Pietari ja sitten Pietari-Kouvola. Kouvolalaisilla ja kuusankoskelaisilla oli pääosin eri ohjelma ja ryhmät tutustuivat eri oppilaitoksiin. Kaikki osallistujat olivat majoitettuna Vologdan kaupungin hallinnon Koshlenskaja-kadun varrella sijaitsevaan hotelliin.

Vastaanotto kaupungintalolla:

Ensimmäisenä kävimme ensin kaupungin vastaanotolla kaupungin hallintorakennuksessa, jossa paikalla oli mm. kaupungin kouluviraston edustajia ja mm. eri koulujen rehtoreita. Meille kerrottiin yleisesti opetustoimen asioista ja kunkin koulun edustaja kertoi lyhyesti oman koulunsa toiminnasta. Lisäksi meille näytettiin Vologdasta kertova filmi. (Joka oli muuten hieno ja lentokoneesta kuvattu!)

Vologdan kouluviraston organisaation palveluksessa on noin 9000 työntekijää, mikä sisältää myös koulupuolen palveluksessa olevia sosiaali-alan työntekijöitä, varsinaisia opettajia on noin 5000. Luvut sisältävät myös lastentarhojen työntekijät, mikä kuuluu Vologdassa samaan organisaatioon. (Vologdassa on noin 300 000 asukasta.)

Hajanaisia huomioita:

- Kouluissa on menossa ”Ollaan ystäviä luonnon kanssa” –projekti ja sitä koskien on tehty erilaisia julkaisuja. Projektin avulla lapsille kerrotaan luontoon ja ympäristöön liittyvistä asioista kuten esim. luonnonsuojelusta ja ekologisista asioista yleensä.
- Lapsille annetaan kouluissa nykyisin entistä enemmän sosiaali- ja terveydenhuoltoa. Kouluilla toimii mm. hammaslääkäreitä.
- Vologdan kouluilla on meneillään paikallishistoriaan liittyvä ”Lähde” –projekti, jossa oppilaille opetetaan paikallista historiaa ja perinteitä
- Vologdassa (Venäjällä) on kouluissa nykyisin myös meidän ylioppilastutkintoa vastaava koe
- Sekä kaupungintalon tapaamisessa että kaikilla kouluilla meille kerrottiin kilpailuista joita järjestetään koulujen, opettajien ja myös oppilaiden kesken ja välillä. Kilpailuhenki tuli korostetusti esille kaikissa esittelytilaisuuksissa.

- Erityisopetusta ei toistaiseksi ole kovinkaan paljon. Vammaisia lapsia opetetaan pääasiassa kotona.
- Vologdassa toimii ns. rehtoreiden neuvosto, jossa kaikkien koulujen rehtorit yhdessä pohtivat tiettyjä asioita.

Koulut ja oppilaitokset:

Koulu nro 1:

- Kyseinen koulu on erikoistunut englannin opetukseen
- Koulussa on noin 900 oppilasta, 35 luokkaa ja 21 englannin opettajaa
- Koulussa toimii kuoroja ja teatteri
- "Speakers' corner" –toimintaa, jossa oppilaat pitävät englanniksi puheenvuoroja sovituista teemoista
- Koulun lehti "Teenager"
- Kävimme tutustumassa Business English –tunnilla ja 9. luokan tunnilla, jossa käsiteltiin extreme sports –aihetta. Opetus oli tehokasta ja taso kovaa verraten samaan luokkatasoon Suomessa!
- Koulun esittelyn hoitivat oppilaat power point –esityksen avulla
- yksityiskoulu

Koulu nro 2:

- 593 oppilasta, 75 opettajaa
- 2. ja 5. luokan integrointi-projekti, jossa vanhempi oppilas ohjaa/opettaa nuorempaa. (5-luokkalaiset ovat aikuistumisen kynnyksellä.) "Joka opettaa – oppii" –ajatus!
- koulu nro 2 on myös yksityiskoulu
- mukana kadettikoulusysteemi, jonka jälkeen pojilla on hyvä mahdollisuus hakeutua esim. armeijan tai pelastuslaitoksen ammatteihin
- ns. venäläinen koulu, jossa kunnioitetaan ja kiinnitetään huomiota perinteisiin. Koulu on tässä mielessä ollut kokeilukoulu, jossa opiskellaan venäläistä kulttuuria, historiaa ja arkielämää. (Myös muun maailman kulttuurin ja venäläisen eroja tutkitaan.)
- "Lähde" –projekti toimii myös tässä koulussa ja heillä on omia siihen liittyviä projekteja
- Erityisenä aineena s. "Itsekasvatus" joka sisältää itsensä kehittämiseen liittyviä asioita. Lisäksi "Sopu" –niminen aine, jossa opetetaan ihmissuhdetaitoja
- kerhotoimintaa perinteisiin liittyen: mm. käsityö, taide, musiikki, teatteri, urheilu lisäksi
- Koulussa toimii oma pieni paikallismuseo
- jonkin verran ammattiin valmentavaa opetusta: puukaivertaja, pitsintekijä, ompelija

Koulu nro 16:

- 720 oppilasta, 62 opettajaa, 23 luokkaa
- tavallinen koulu (ei yksityinen)
- ainoa koulu jossa tapasimme miesrehtorin
- oppilaat esittivät lauluja isolla joukolla, pianonsoittoa ja tanssinumeron
- mieleen jäi varsinkin iloinen ja avoin ilmapiiri

Venäjän tiedeakatemian Vologdan osasto:

- monenlaista tieteellistä ja tutkimustoimintaa eri tiedekuntien alalla
- meille esiteltiin toimintaa eri rakennuksissa ja kerrottiin eri alojen tutkimustoiminnasta (josta emme kovin paljon ymmärtäneet!)
- huomasimme että kiinnostus ja toiveet yhteistyöhön suomalaisten kanssa oli erittäin suurta
- tunsimme olevamme aivan väärässä paikassa, mutta onneksi ammattiopiston naiset olivat tulossa seuraavana päivänä myös tutustumaan toimintaa (me kuusankoskelaiset päätimme jäädä pois ko. tapaamisesta, koska asia ei tuntunut koskettavan meitä ollenkaan).
- ryhmä ko. tiedeakatemian Vologdan osastolta on tulossa 21. – 25.10.07) tutustumaan ja kehittämään yhteistyötä Kouvolan ammattikorkeakoulun kanssa

Koulu nro 10 :

- koulussa annetaan tietynlaista erityisopetusta ja on 4-vuotinen
- opetusmenetelminä mm. pelit
- normaalin oppiaineet kuten englanti ja atk, mutta myös joitakin erityisaineita
- opetuksessa on tietyt seitsemän suuntaa, joita ovat mm. oman maan kunnioitus, oikeuskasvatus, esteettinen kasvatus, urheilu ja terveys, ekologinen kasvatus ja työkasvatus
- koulussa on monipuolista kerhotoimintaa

”Lasten ja nuorten luovuuden talo”:

- toimii entisessä kommunistisen puolueen rakennuksessa
- 65-vuotias järjestö, joka on sosialismin aikaisen pioneeri- ja nuorisotyön seuraaja
- erilaista harrastustoimintaa koulutyön jälkeen luovuuden kehittämiseksi
- myös sosiaalista ja kasvatustoimintaa
- toimintaa myös opettajille ja kasvattajille
- 170 opettajaa
- näytelmä- ja teatteritoimintaa, kansantanssiryhmiä, balettiryhmiä ym. klassisen tanssin ryhmiä, mutta myös nykyaikaisempia tansseja harrastetaan
- teatteriasut tehdään itse ja mukana on eri ikäisiä nuoria, jotka kukin tekevät omien taitojensa mukaan osia asuista
- urheilua, estraditaidetta, kilpatanssia
- toiminta on harrastajille ilmaista
- sivupisteitä eri puolilla kaupunkia
- ryhmät ovat aktiivisesti mukana kaupungin eri juhlien järjestelyissä
- erittäin tasokasta toimintaa, josta näimme esimerkkejä mm. videolia, harrastetyönäyttelyssä ja pienessä muotinäytöksessä
- pyysin kopion näkemästämme videosta ja näytän sen ainakin Kuusankosken työväenopiston käsityön opettajalle Tuija Uotilalle

Kommentteja ja kokemuksia:

Vologdassa vastaanotto oli taas jälkeen kerran ylenpalttisen ystävällistä ja vieraanvaraista. Tutustumiskohteet olivat mielenkiintoisia ja paljon vaivaa oli nähty mm. koululaisten esityksissä sekä tarjoiluissa eri kouluilla. Illallisilla oli yleensä mukana päivän aikana tavattuja koulujen edustajia. Ensimmäisenä iltana illastimme kouluviraston edustajien kanssa ja keskustelut olivat ihan antoisia. Yliopistoväki tarjosi kaksi illallista ja siellä me kuusankoskelaiset tunsimme jälleen olevamme vähän väärässä seurassa, koska yliopistovaihto ei meitä oikeastaan oikein koske. Toisena iltana oli mukana onneksi ammattiopiston väkeä Kouvolasta. Mutta keskustelimme kyllä yleisistäkin asioista ja mm. maiden eroavaisuuksista. Joka tapauksessa yhteistyötoiveita ilmeni melko paljon kaikilla kouluilla.

Omasta mielestäni yhteistyötä voitaisiin tehdä englantia puhuvien opettajien tai kenties myös joidenkin koululais- tai opiskelijaryhmien kesken. Englannin opetus venäjällä ainakin siihen erikoistuneissa kahdessa koulussa tuntui olevan tehokasta ja taso oli korkea. Tässä voisi yhteistyömahdollisuuksia löytyä ja kenties opetusmenetelmien oppiminen puolin ja toisin voisi olla antoisaa.

Myös erilaisten kädentaitojen opetuksessa voisi yhteistyölle olla paljon mahdollisuuksia. Olisi hyvä jos esimerkiksi Kuusankosken työväenopiston kädentaitojen opetuksesta vastaava opettaja voisi joskus tutustua venäläisiin työtapoihin ja pääsisi tutustumaan asioihin paikan päällä. Miksei myös esittävän taiteen yhteistyötä voisi ajatella esimerkiksi Kuusankosken teatterin kanssa (taiteen perusopetuksen kanssa?).

Itse koin, että oma osallistumiseni matkalle oli tarpeellista koordinoitumielessä, koska kaksi mukana ollutta kuusankoskelaisopettajaa eivät olleet selvillä kaikista aiemmista opetustoimen kontakteista. Myös mahdollisten tulevien yhteistyömuotojen suunnittelun kannalta koin läsnäoloni hyväksi varsinkin kun Kuusankosken opetustoimen johtoa ei ollut mukana tällä matkalla.

Eevariitta Hukkasen ja Tanja Laitisen yhteiset kommentit:

- Yhteistyötä kannattaisi konkretisoida - sitä he tuntuvat nyt kaipaavaan pelkkien puheiden ja lupausten sijaan eli onko kaupungin budjetissa varaa esim. muutaman Tiedekeskuksen nuoren kutsumiseen (majoitus, ruokailu etc...) Kuusankoskelle.

- Vologdalaisilla olisi annettavaa pedagogisessa mielessä myös meille kuusankoskelaisille opettajille eli opettajavierailu olisi myös hyvä. Esim. pari englannin kielen taitavaa opettajaa ja /tai kouluviraston edustajaa voisi vieraila, tutustua kouluihin täällä ja myös kertoa omasta koulujärjestelmästään.

Raportin kokosi:

Niina Heikkilä, yhteyssihteeri

Suomalaisen delegaation vierailu Vologdaan 28-30.6.2006

ВИЗИТ

28.6.2006

ВСТРЕЧА ДАВНИХ ДРУЗЕЙ

НА МИНУВШЕЙ неделе в Вологде побывали первые лица финских городов-побратимов: мэр Аньяланкоски Ээро Маттила, председатель городского правления Коуволы Ило Контала, мэр Куусанкоски Рейо Хуттунен, а также другие официальные лица этих городов, бизнесмены.

Делегацию страны Суоми дополнили представители общества членоводов Финляндии. В начале визита, 28 июня, гости совершили экскурсию по городу, посетили объекты социально-культурной сферы, увидели, что нового с момента предыдущего визита (некоторые участники делегации не раз бывали в нашем городе) появилось в областном центре. А затем состоялась официальная встреча главы города Вологды А.С. Якуничева с делегацией городов-побратимов.

Алексей Сергеевич, приветствуя гостей, отметил, что такая представительная финская делегация в наш город прибыла впервые, что не может не радовать - значит, сотрудничество, взаимный интерес крепнут. Побратимские связи Вологды с финскими городами Аньяланкоски, Куусанкоски и Коуволы насчитывают более 20 лет. Начинались они с робких обменов культурными делегациями, а сейчас, отметил Алексей Сергеевич, спектр наших контактов очень широк, русской и финские города сотрудничают в различных областях народного хозяйства - в образовании, здравоохранении, ЖКХ. Не без помощи органов власти обеих сторон было установлено сотрудничество

На официальной встрече главы Вологды А.С. Якуничева с мэрами и представителями финских городов-побратимов.

представителей малого бизнеса. Уже в системе работа по обмену студентами, спортсменами, делегациями деятелей культуры. Ежегодно руководством четырех городов подписывается соглашение о сотрудничестве. Словом, заключил глава Вологды, в Фин-

ляндии мы имеем настоящих друзей и искренне радуемся их достижениям.

Мэров и представителей финских городов-побратимов также поприветствовал первый заместитель председателя Вологодской городской Думы М.К. Банщиков.

В ответном слове мэр города Аньяланкоски Ээро Маттила заметил, что ему и его коллегам очень приятно быть в Вологде, видеть знакомые лица. «Что бы ни происходило на высшем уровне, мы будем делать все для того, чтобы наши связи развивались», - подчеркнул г-н Маттила. Того же мнения и мэр Куусанкоски Р. Хуттунен и председатель городского правления Коуволы И. Контала (последний, кстати, до сих пор в Вологде еще не бывал).

Финским гостям, причем не только первым лицам городов, но и другим участникам делегации, было предложено высказать вологжанам свои пожелания, листы с которыми войдут в «Книгу почетных гостей города Вологды». Финны дружно взялись за ручки...

Общение представителей органов местного самоуправления Вологды, к которым присоединились руководители некоторых муниципальных предприятий, с гостями продолжилось уже на неофициальном уровне - на встрече «В кругу друзей» и праздничном ужине.

Мэры и представители руководства Аньяланкоски, Куусанкоски и Коуволы на следующий день посетили один из туристических центров Вологодчины - Кириллов. А группа финских членоводов побывала на пасеке в поселке Майский, посетила центр апитерапии и магазин «Пчелка». Кроме того, смогла пообщаться с вологодскими коллегами в парке Ветеранов труда.

Визит финской делегации в наш город завершился в пятницу, 30 июня. Надежда КРАЙНЕВА.
Фото автора.

Июль, 2006 г. Вол. новостр. №11/12, с. 2

Elämän Puu” - tanssikollektiivin mainos

Russian Folk Show 2007

TANSSIA JA MUSIIKKIA VOLOGDASTA

Elämän Puu

VARIKAS VENÄLÄINEN SHOW

KUUSANKOSKI 19.10.	HELSINKI 20.10.	LAHTI 23.10.
------------------------------	---------------------------	------------------------

SUOMI VENÄJÄ

Elämän Puu

ESITYKSET

KUUSANKOSKITALO
KUUSANKOSKI
KUUSAASAU 19.10. KLO 19
KYMENLAAKSONKATU 1

HELSINKI
SAVOY-TEATTERI 20.10. KLO 19
KASARMIKATU 46-48

LAHTI
FELIX KROHN -SALI 23.10. KLO 18
LAHDEN KONSERTTITALO,
SIBELIUKSENKATU 8

LIPUNMYynti
HINTA 15-25 €
HELSINKI (09) 693 8632
LAPPEENRANTA (05) 451 2014
ETELA-SUOMI@VENAJASEURA.COM
KYSY RYHMÄLENNUKSIA!

LIPUT MYÖS LIPPUPALVELUSTA:

LIPPUPALVELU
lippupalvelu.fi
Lippukaupat
0600 10 800 (1,50 €/min+pvm)
0600 10 020 (5 €/puhelu+pvm)

VI Venäläis- Suomalainen Kulttuurifoorumi 2005

Россия и Финляндия: связи укрепляет Вологда

7.9 2005

форум

ВООБЩЕ-ТО МАЛО КТО ИЗ ВОЛОГЖАН БЕЗ ЗАПИНКИ ПРОИЗНОСИТ НАЗВАНИЯ ФИНСКИХ ГОРОДОВ-ПОБРАТИМОВ ВОЛОГДЫ. НО ТЕМ НЕ МЕНЕЕ НАМ ИЗВЕСТНО, ЧТО МЕЖДУ НАШЕЙ ОБЛАСТЬЮ И ФИНЛЯНДСКОЙ РЕСПУБЛИКОЙ УЗЫ ДРУЖБЫ ДАВНИЕ И КРЕПКИЕ.

Музейщики с обеих сторон давно, кажется, общаются без переводчиков. Театр кукол «Теремок» полтора десятка лет связи с финнами имеет, спектакли на финском показывает. На первом Российско-финляндском культурном форуме, проходившем в 2000 году в Хельсинки (периодичность проведения: год в Стране Суоми, год - в России), представители нашей области выдвинули проект сотрудничества между Дедом Морозом, вотчина коего, как известно, находится у нас, в Великом Устюге, и его финским «коллегой» Йюулупукки. Сейчас эта программа уже довольно раскручена и впредь будет набирать обороты. И то, что Вологда была избрана местом проведения VI Российско-финляндского культурного форума, не удивило.

Чем «аукнется» и уже «аукается» форум в Вологде? Областная библиотека имени Бабушкина обзавелась «Полкой Суоми» - информационным центром Финляндии. Так что интересующимся культурой, языком, традициями страны-соседа, есть где утолить свой информационный голод. А в выставочном зале «Маяковского, 1» еще неделю будет работать выставка художников-графиков из города Раахе (вот с ним-то у Череповца многолетние связи) Райи Корплила и Юха Лааксо, названная ими «В пути» и знакомящая с весьма любопытными вещами. Дело в том, что эта супружеская пара осенью прошлого года обучалась

лаковой живописи во Вьетнаме, а потом «выдала» немало гравюр, навеянных этим путешествием, буддистским мировоззрением.

Свою лепту в вологодско-финляндское культурное сотрудничество внес журналист и режиссер-документалист Рейо Никкиля. Он на закрытии форума с большим юмором поведал о своей связи с Россией длиною в жизнь. Как оказалось, Рейо «обязан» Сталину и активным бомбежкам родной финской провинции советскими самолетами. Потом было многое, в том числе учеба в СССР и роман с нашей студенткой.

Р. Никкиля живо интересовался событиями советско-финской войны,

1941-1942 годах сотни фотографий наших пленных, и эти работы сейчас весьма органично дополнили экспозицию «Трагедия плена», работающую в филиале областного музея-заповедника на Маяковского, 1.

Еще несколько проектов форума впереди. Так, наши музейщики, организовавшие нынешним летом в г. Раума выставку вологодского кружева, ждут ответного творческого десанта. И, наконец, в ноябре в Вологде пройдет Международный кинофестиваль для детей и юношества «Фрески Севера» имени режиссера Юрия Половникова. Здесь будут показываться и финские картины.

Разумеется, предстоит немало другой работы - не случайно именно у нас, в Вологде, прошло подписание Программы сотрудничества Финляндии с Россией в области искусства и культуры (см. фото). Это случилось впервые - до того форумное движение предпо-

стью отметим, что сохраняется, и хорошо, у нас многое - памятники, традиции). Восхитил - молодостью и ослепительной красотой финского министра культуры (вроде бы, г-жа Каррела - бывшая «Мисс Финляндия»). Кстати, министр на форуме читала Мандельштама, директор департамента Министерства образования Финляндии Рийтта Кайвосоя - Пушкина.

А огорчил форум тем, что российские регионы, наши соседи по Северо-Западу, куда активнее сотрудничают с финнами, чем Вологодчина: нынче было представлено более 70 совместных проектов, и только 6 из них - наши. Обнадежил тем, что это отнюдь не предел. Особенно, если культуре поможет средствами государство. Тут, кстати, заместитель председателя комитета Государственной думы РФ по культуре Александр Тягунов обещал побиться за то, чтоб на наших улицах грузовики переворачивались не только с леденцами, но и с дорогими шоколадными конфетами. (На открытии форума заместитель полномочного представителя президента РФ в Северо-Западном федеральном округе Евгений Макаров рассказал о том, что на выставке в г. Турку его привлекла картина финского художника «Когда-нибудь и на нашей улице перевернется грузовик с леденцами».) А министр культуры России Александр Соколов, участвовавший в форуме, должен тому поспособствовать - в смысле, более «сладкой» жизни работников культуры и серьезными финансовыми вложениями в культурные проекты.

Надежда КРАЙНЕВА.
Фото Евгения СТАРИКОВА.